Nyugat-Magyarországi Egyetem
Központi Könyvtára
SOPRON

AVIVAT ACADEMIA

A Nyugat- Magyarországi Egyetem lapja

2015 :: 2 :: JÚLIUS

OVIOLIMPIA 2015

(Cikkünk a 19. oldalon)

MANT ŰRTÁBOR SOPRONBAN A SIMONYI KÁROLY KAR SZERVEZÉSÉBEN

TARTALOM

KRÓNIKA:

Élet az egyiptomi egyetemen 4

Gondolatok az iszlámról 5

Nemzetközi akkreditáció a soproni Erdészeti és Faipari Egyetemen 6

II. Országos Vasúttörténeti Konferencia 7

Jó adni, és jó kapni! 8

A Közgazdaságtudományi Kar és a Soproni Felsőoktatásért Alapítvány közös ösztöndíj rendszere 9

Győri szociálpedagógus hallgatók sikere az OTDK-n 9

Kiemelkedő KTK-siker az OTDK-n 10

Természettudományi és Műszaki Kar szereplése az OTDK-n 10

Vizer József műbútorasztalos mester állami kitüntetése 11

Autista világnap az Apáczai Karon 12

Kihelyezett Bányász-Kohász Ünnepi Kari Tanács Ülés volt Sopronban 12

Tanulmányi kirándulás koronázta meg az új partnerkapcsolat kialakítását 13

„Karsztfejlődés„ konferencia 13

Emlékezés dr. Gidai Erzsébetre 75. születésnapján 14

„Természet-, műszaki és gazdaságtudományok alkalmazása" nemzetközi konferenciák sorozata a TTMK-n 14

Vitéz Hábel György háborús emlékei – 19. rész 15

Szólások, közmondások eredete 16

ContactDay 2015 17

Dr. Iker János elismerése 17

Kazinczy-díj: ismét szombathelyi egyetemista hozta el a rangos díjat 17

Nyertes Y generációs bútorcsalád 18

Gyakorló óvodáinak sikeres szerepelése az Oviolimpián 19

Egyre több diák akarja elfoglalni az egyetemet 21

Karrier nap az Apáczain 21

Emlékezés Dr. Lugosi Armandra 24

INTERJÚ:

Interjú Ollé Gellért firss diplomás formatervezővel 20

HAGYOMÁNYAINK:

Búcsúzunk... 22

Selmeci diákok a szentendrei Skanzenben 22

Csudatettek a Bartók teremben 23

10. Országos Bányász-Kohász-Erdész Találkozó 23

IN MEMORIAM:

In memoriam Lámfalussy Sándor 25

Dr. Hőgye Mihály emlékezete 25

Perlaki Ferenc – In memoriam Faholz a. Nyomdász 26

Elhunyt Dr. Winkler Gábor 26

Vivat Academia
A Nyugat-magyarországi Egyetem lapja

Apáczai Csere János Kar - Győr,
Benedek Elek Pedagógiai Kar - Sopron,
Berzsenyi Dániel Pedagógiai Kar - Szombathely
Erdőmérnöki Kar - Sopron,
Közgazdaságtudományi Kar - Sopron,
Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Kar - Mosonmagyaróvár
Savaria Egyetemi Központ - Szombathely
Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és Művészeti Kar - Sopron

XIII. évfolyam, 2. szám
2015. július

Főszerkesztő: Bucsy Gyöngyvér bucsy.gyongyver@kh.nyme.hu
Olvasószerkesztő: Tóth Péter
A szerkesztőbizottság tagjai:
Prof. Dr. Albert Levente, lalbert@emk.nyme.hu (EMK)
Dr. Haász Sándor, haasz.sandor@bpk.nyme.hu (BPK)
Kállay Balázs, kallay@ktk.nyme.hu (KTK)
Keséné Bohácsi Beáta, pr@atif.hu (AK)
Kleinhappel Miklós, kleinhappel@sek.nyme.hu (SEK)
Dr. Molnár László, laszlo.molnar@skk.nyme.hu (SKK)
Románné Roxer Valéria, roxer.valeria@emk.nyme.hu (EMK)
Dr. Tóth Gábor, tgabor@ttk.nyme.hu (TTK)
Dr. Trojján Szabolcs trojansz@mtk.nyme.hu (MÉK)
Dr. Velics Gabriella, velicsg@btk.nyme.hu (BDPK)
Dr. Vincze-Tóth Judit, vinczej@mtk.nyme.hu (MÉK)

A szerkesztőség címe: 9400, Sopron, Bajcsy-Zsilinszky út 4.
Tel.: 99/518-683
e-mail: bucsy.gyongyver@kh.nyme.hu

Kiadja: Nyugat-magyarországi Egyetem
9400, Sopron, Bajcsy-Zsilinszky út 4.
Felelős kiadó: Prof. Dr. Faragó Sándor rektor
Címlapfotó: Petyus András
Design: Szarka Judit Gabriella és Szarka Zsófia Adrienn
Nyomás: Lővér-Print Nyomdaipari Kft., Sopron
ISSN 1589-8091
Példányszám: 250 db
Terjeszti a Nyugat-magyarországi Egyetem

ÉLET AZ EGYIPTOMI EGYETEMEN

Néhány évvel ezelőtt meghívást kaptam Kairóból. Több évre szóló vendégprofesszori állást ajánlottak, amit nagy örömmel elfogadtam. Már az ottani tartózkodásom alatt röviden beszámoltam az egyetemen tapasztaltakról, bemutatva néhány érdekességet, eltérést az európai egyetemekhez viszonyítva. Azóta eltelt néhány év, sok minden leülepedett, megérett ahhoz, hogy könyvben jelentessem meg tapasztalataimat az ottani időszakról, mindarról, hogyan látja egy „nyugati" a keleti világot.

Jelen írásom a megjelent könyv kissé átírt fejezete. Mi is volt a feladatom? A főállásomat jelentő „ashara ramadan" nevű egyetem mellett az al azaron is tanítottam. Ez az intézmény Egyiptom legpatinásabb egyeteme, Kairóban található. És egyúttal ez a világ második legrégebbi egyeteme, alapítása szinte egybeesik a honfoglalásunkkal. Azóta is fennáll, működik. Nagy megtiszteltetésnek éreztem, hogy ott is előadhattam.

A tárgyakat angolul oktatjuk. Már aki. Nemcsak én, hanem elvben az arab kollégák is, így megbíztak az angol oktatás felügyeletével. Valójában csak én tanítottam angolul, a többi kollega csak néhány angol szóval fűszerezte az előadását. Az oktatott tárgyak jó része megegyezik a magyar közgazdászképzésből ismert kurzusokkal. Így az oktatás központi magvát a mikro-makro és nemzetközi közgazdaságtan képezi. Én az utóbbit tanítottam, e mellett tárgyaim még a világgazdaság fejlődéstörténete, a modern világgazdaság és két kurzus számára az ún. "readings in economics" c. témakörök is szerepeltek az oktatott területeim között.

Ez utóbbit szerettem legjobban, miután ez a tárgy leginkább a kötelezően választható tárgyakhoz hasonlít, teljesen szabad kezem van a tematika felépítését illetően, így az oktatott anyag valójában "elegye" a gazdasági biztonságnak, a világ nagy gazdasági, vagy nem tisztán gazdasági trendjeinek, nagy súlyt helyezve a globalizációra és annak világméretű megnyilvánulásaira.

Szinte viccnek tűnik, de igaz, német nyelvet is tanítottam, miután kevés a némettanár. Azaz magyar nő, angol alapon németet tanít araboknak. Ez csak itt lehetséges.

Aki ad magára valamit, természetesen amerikai, angol, német középiskolába, egyetemre járatja a gyerekeit. Nagyon híres egy német szerzetesrend által működtetett iskola, egy világméretű hálózat része, elsősorban fejlődő országokban tartanak fenn iskolákat, ahova rendkívül nehéz bejutni, de elvégzését követően nagyon jó esélyekkel indulnak a hallgatók az életbe. Lányoknak még a házassági sanszaik is megnőnek! Számos iskola teljes oktatási vertikumot átfogó képzést

Hallgatóim az egyetemen

nyújt az óvodától egészen az egyetemig bezárólag. Talán mondanom sem kell, ahogy ezek az iskolák nagyon drágák. Így nyilván csak egy kiváltságos réteg számára elérhetőek.

A tanár kollégák rendszerint csak oktatással foglalkoznak, a kutatás nem különösebben kultivált terület. Ha valaki megszerezte a doktori címet, akkor az áldásos kutatómunkáját általában befejezettnek tekinti.

Számomra ez eleinte furcsa volt, de itt valahogy nagyon elmegy az idő, sokszor szinte semmire. Igaz, nagyok a távolságok, sok időt igényel a közlekedés, ami félelmetes nehézségeket okoz. A munkatempó nem is hasonlítható az európai nyüzsgéshez. Ami a volt Szovjetunióban a „szicsasz", Latin Amerikában a "mánjana", az itt a "bokra", azaz holnap.

Dehogy melyik holnap? Viszont az emberek nem idegesek, mindig mosolyognak, még a ramadan nehéz idejében is többnyire elégedettnek látszanak. A lassú tempó ellenére szórakoztató az oktatás, és nagyon örültem, hogy a tavalyi hallgatóim mind feliratkoztak az új kurzusaimra. Sőt, egy sor új hallgató is jött. Szerencsére ők jól tudnak angolul, így megértési problémák nincsenek. Tavalyi elsőéves csoportomnál egy kolléga is részt vett az óráimon, és nyelvi problémák esetében fordított, összefoglalta a mondottakat.

Érdekes megállapítást tettem. Bár feltehetően nagyon szubjektív a dolog. Mint ismeretes, az ókori Egyiptomban nagyon magas szinten állt a matematika. Így a nemzetközi közgazdaságtanhoz tartozó matematika vagy a függvényelemzés egyáltalán nem okoz gondot. De például a földrajzi ismeretek nem "horizontálisak", hanem "vertikálisak" voltak az ókori Egyiptomban, és maradtak napjainkra is. Vagyis a föld feletti ismeretek, a tényleges geográfiai tudásanyag enyhén szólva sporadikus, míg az ásatások révén több ezer éves archeológiai kincsek kerültek felszínre, bepillantást engedve az ókori Egyiptom életébe, az akkori világ egyik legfejlettebb civilizációjáról tudósítva. És ezek az ismeretek az itteniek számára ma is élők.

A hallgatók fegyelmezettek, érdeklődőek figyelnek, kérdeznek, vizsgák előtt meg szinte megrohantak, mindent akartak még egyszer hallani, tudni. A hallgatók. Nem csend van az óráimon, ha véletlenül valaki sutyorászni kezdene a szomszédjával, a többiek ránéznek, és azonnal elhallgat. Csak az a mobiltelefon ne lenne. Mint a kisbaba a cumiért, vagy a pias a rumosüveg után, úgy kapkodnak érte. Olyan,

hogy mobiltelefon nélkül lenne valaki? Hát olyan nincs.

Meglepően fejlett a kollégák, a hallgatók humorérzéke. Hosszan tudtak például azon az egyszerű tényen nevetni, hogy egy tollat akartam nekik átnyújtani, de tévedésből a rúzsomat vettem ki a táskámból. Nagy érdeklődéssel figyelték, ha telefonon magyarul hallottak beszélni, és felcsillanó szemmel hallgatták, ha az angol előadásba egy-két arab szót fűztem, szavakat, amit sajnos többnyire nem az arabból, hanem még a törökből tudok.

Egészében véve tisztelik a tanárokat, udvariatlanságnak nyoma sincs. A „szemtelenkedés" ismeretlen. Az idősek iránti tisztelet már a társadalomban gyökerezik, ahol is megkülönböztetett elbánásban részesítik a hajlottabb korúakat. És ez valójában nagyon tiszteletreméltó. Éppúgy, mint a hagyományok megbecsülése. Jól ismert az a mondás, hogy annak a társadalomnak nincs jövője, amelyik nem tiszteli a múltját.

Bár én eddigi pályámon nem szereztem rossz tapasztalatokat. Bárhol tanítottam a világban, mindenütt kellemesek, tanulni vágyóak voltak a hallgatóim. De Egyiptomban ezen túlmenően még az egzotikum erejével is hatottam, hiszen alig-alig volt hallgatóm, aki szülőhazájának határait elhagyta volna. Sőt, még egy kirándulás Alexandriába is az élet nagy, és talán egyetlen eseményének számít.

Érdekes megfigyelést tettem, és ebben megegyeznek az arab és a magyar hallgatóim is. Figyelmesen hallgattak, ha a közgazdasági tételeket elemeztem, de ha világpolitikára tértem át, megállt a kés a levegőben. Milyen más a mai ifjúság, mint az én egyetemi éveimben. Akkor szenzációnak számított a „Nagyvilág" folyóirat egy-egy számának a megjelenése. Ablak a világra az irodalom szűrőjén keresztül. De a politika? Kit érdekelt, azt is szűrőn keresztül kaptuk, csak másfajta szűrőn. Nemcsak a világpolitika eseményei, hanem még az egyszerű köznapi dolgok is olyannyira torzítva jutottak hozzánk, hogy a mai fiatalok el sem hiszik, hogy például a coca colát, mint az imperializmus mákonyát bélyegezték meg. Így naiv ötvenhatos disszidensek Angliába jutva megkóstolták a coca colát, és azt hitték, hogy droghatást fog kiváltani. Várták, várták a kábulatot, de nem jött. Elpanaszolták az angoloknak, mire természetesen kinevették őket.

De azóta nagyot változott a világ. Még az olyan tradicionális társadalomban, mint az egyiptomi is bizonyos jelei mutatkoznak a globalizációnak. A hallgatók – szóban – elvágynak Európába, vagy pláne Amerikába, de szívük mélyén büszkék arra, hogy egyiptomiak, és ezt az érzést nem cserélnék fel semmivel.

Prof. Dr. emerita Balázs Judit

GONDOLATOK AZ ISZLÁM ÁLLAMRÓL

Egy „egyetemi este" Kolozsváron

Dr. Varga Norbert, a Benedek Elek Pedagógiai Kar adjunktusa az Erasmus+ program keretében vendégelőadóként tartott előadást Kolozsváron.

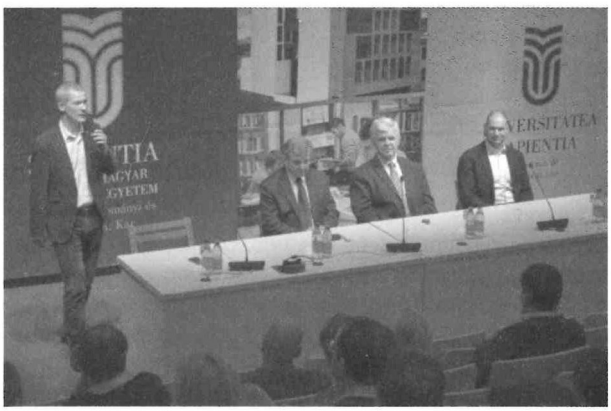

A kolozsvári Sapientia Egyetem „Egyetemi Esték" előadássorozata keretében április végén szervezett, Az Iszlám Állam, iszlám és Eurábia című kerekasztal-beszélgetésen Maróth Miklós akadémikus, orientalista, a Magyar Tudományos Akadémia volt alelnöke, Rostoványi Zsolt iszlámszakértő, egyetemi tanár, a Corvinus Egyetem rektora és karunk oktatója, Varga Norbert politológus keresték a választ az iszlám által az elmúlt időszakban felvetett fontos külpolitikai, vallási kérdésekre.

Az est során szó esett többek között az iszlám európai kihívásairól. „Mint elhangzott, földrészünkön egyes előrejelzések szerint a mostani körülbelül 30 milliós muszlim lakosság aránya 2030-ra duplájára növekszik. Maróth Miklós orientalista, klasszika-filológus történelmi visszatekintést is téve vázolta fel annak okait, hogy mennyire széttagolódott, többrétű konfliktusrendszertől és ellentétektől terhes az arab világ."

Varga Norbert elmondta, az egyik fő probléma, hogy a muszlimok szentiratát, a Koránt a muszlim világ – amely nem csak az arab világot jelenti – nem egységesen értelmezi. A világon ebben a pillanatban is hétféle olvasata létezik, a végső verziót több évszázaddal Mohamed VII. századi halála után fogadták el. A hét értelmezésen belül pedig tizennégy iskola található, akik mind mást ragadnak ki, és értelmezik a szentírást.

A muszlim világ sajátossága még – hangsúlyozta Varga, hogy a kereszténységhez képest jóval megengedettebb számukra a szent irat színesebb értelmezése, így előfordul az is, hogy a Koránt olvasva teljesen önellentmondó dolgokba ütközhetünk. Az iszlám jogtudósok szerint teljesen elfogadott az, hogy egymást felülírnak bizonyos részek, ám elfogadni azt kell, amelyik később keletkezett és íródott.

A Korán kialakulásának részletezése közben Varga Norbert beszélt arról is, Mohamed a Korán megírásakor úgy gondolta, hogy a zsidóságot, a kereszténységet és a muszlimokat egyetlen egységes vallásba tömöríti. Ez nem sikerült, így ehhez kapcsolódva születtek meg a Koránban azok az erőszakos útmutatások, melyekre a mai iszlamisták hivatkoznak akkor, amikor a keresztényekben, a zsidókban és a pogányokban látják a fenyegetést. Mohamed minél több háborút és rablóportyát indított a három említett csoport ellen, annál erőszakosabb részekkel egészítette ki a Koránt. Ezt később több mai terrorszervezet is beépítette ideológiájába: „minden körülmény között harcolni kell az ellen, aki a Korán működését akadályozza"- áll egy versben.

A politikai iszlám a 20. század terméke. De ha azt vizsgáljuk, hogy a „dzsihádisták" és a harcos iszlám hogy értelmezte magát a történelemben, a keresztesek, a mongol betörések és a gyarmatosítások idején, akkor pl. Ahmed ibn Tajmijja a 20. századba is beillő dzsihádot ígérne az ellenségnek, aki az iszlám világot akarja meghódítani. Tehát az iszlám világ meglehetősen bonyolult, sokszínű, konfliktusos, és rengeteg törésvonal jellemzi.

NYME BPK

NEMZETKÖZI AKKREDITÁCIÓ A SOPRONI ERDÉSZETI ÉS FAIPARI EGYETEMEN – VISSZAEMLÉKEZÉS 20 ÉV TÁVLATÁBÓL

A felsőoktatás akkreditációja Magyarországon az 1994/95-ös tanévben próbaakkreditációkkal kezdődött el. Később ezek tapasztalatai alapján indította el az Országos Akkreditációs Bizottság (OAB) az érdemi akkreditációkat valamennyi felsőoktatási intézményben. A soproni Erdészeti és Faipari Egyetem – látva az OAB-ra váró hatalmas feladatot és azt a nehézséget, amit egy Magyarországon egyedi felsőoktatási intézmény minősítése jelent – 1995-ben, a magyar akkreditációt megelőzően önként vállalkozott egy nemzetközi megmérettetésre. Ez volt intézményünk első akkreditációja.

Dr. Winkler András rektor vezetésével – az egyetem Amerikába került volt oktatóinak és hallgatóinak biztatására – az Amerikai Erdészek Egyesületéhez (Society of American Foresters, (SAF)) nyújtottuk be pályázatunkat. Ez a szervezet végezte 1935 óta az Egyesült Államokban az erdészeti, faipari és környezetvédelmi felsőoktatási programok akkreditálását. A SAF elfogadta az egyetem kérelmét, melyet követően az ő útmutatásuk alapján 1995 márciusának végére elkészítettük az egyetem első önértékelését angol nyelven, mellékletekkel együtt mintegy 780 oldal terjedelemben.

1995. május 22–26-ig tartott a hat fős Látogató Bizottság helyszíni szemléje egyetemünkön. A bizottság elnöke Ross S. Whaley erdészközgazdász, a SUNY Környezettudományi és Erdészeti Egyetemének akkori rektora, a SAF korábbi elnöke volt.

Tagjai: James L. Bowyer (intézetigazgató, Minnesota Egyetem)
Logan A. Norris (tanszékvezető, Oregon Állami Egyetem)
Brian R. Payne (koordinátor, IUFRO Speciális Programok)
P. Gregory Smith (SAF oktatási és kutatási igazgató) és
Miklós Grátzer (SUNY kiemelt professzor), aki a SAF és az egyetem közötti összekötő szerepet is betöltötte.

A bizottság jelentése július 3-ára készült el, melyet több fórumon is megismerhetett a nemzetközi szakmai közvélemény. A jelentés összefoglalójában és az eseményről megjelent tudósításokban kiemelték, hogy az egyetem oktatási programjai minden tekintetben megfelelnek az USA intézményeivel szemben támasztott akkreditációs követelményeknek. Valamennyi vizsgált oktatási program magas színvonalú és összevethető az Egyesült Államok és Kanada hasonló felsőoktatási képzéseivel.

Az egyértelműen sikeresnek mondható nemzetközi akkreditációban kimagasló szerepe volt Dr.Dr.h.c. Grátzer Miklósnak, aki az egyetem egykori diákjaként Alma Materét segítette ebben a Magyarországon úttörőnek számító kezdeményezésben. Bátorítása és segítsége nélkül akár az előkészítés folyamata, akár a minősítés lebonyolítása nehézségekbe ütközött volna.

Az akkreditáció eredményének közzététele után Grátzer Miklós nyílt levelet küldött az egyetem oktatóinak és munkatársainak, melyben így értékelte az elvégzett munkát:

„A zárójelentés és a megérdemelt jó minősítés már megérkezett hozzátok. A munka befejeződött, így most mint magánember, kolléga és barát szólhatok hozzátok egy nyílt levél formájában. Úgy éreztem magam, amikor Sopront készültünk bemutatni nemzetközi szinten, mint amikor az ember a jövendőbelijét viszi a szüleihez. Én szeretem, ismerem értékeit, de vajon ők is az én szememmel látják? Talán elfogult vagyok és ez befolyásolja ítéletemet?

Micsoda jóleső érzés volt, hogy Alma Materünk kitűnő felkészültséggel mutatta be magát, mennyire megnyerte tárgyilagos idegenek elismerését és egyöntetűen jó bizonyítványt szerzett. (…)

Kiemelkedő volt az önértékelés. Előzetes gyakorlat nélkül, idegen

SAF Reviews Hungarian Forestry Program

By P. Gregory Smith

The Society of American Foresters recently organized an educational review of the Sopron University of Forestry and Wood Sciences in Hungary. The university, with courses in forestry dating from the early 1700s, is one of the oldest forestry schools in Europe. Together with the nearby College of Surveying and Land Management, the university has administrative oversight of all resource management education in Hungary.

Hungarian institutions of higher education are particularly affected by events

political changes that moved the country from communism to a market economy in 1989. University President Andras Winkler noted, "We seek the Society of American Foresters' guidance as we use the educational reforms in our country [as] a motor. SAF is in a position to positively affect the changing East/Central European area with an educational review that will have a lasting impact on forestry education in the region."

Although SAF is not authorized to conduct a formal accreditation review outside of the United States, the review team did use the Society's accreditation standards and procedures to guide the university's and the team's process.

Hungarian forestry graduates, like their central European counterparts, must go through a rigorous, five-year education to become foresters, but only after first passing a national, written examination that permits them entry into the university. Once there, the curriculum is varied and demanding, with more than 50 professional courses, including mandatory summer field sessions and a required work experience. Students must complete a comprehensive written and oral thesis, similar to what US institutions require for the PhD. Wood Science graduates must follow a similar process to receive their diplomas.

Although SAF accreditation was not the objective of this review, team chair Ross Whaley wrote in the final report, "In the judgment of the visiting team, the programs in Forest Engineering and Wood Sciences do meet the standards of accreditation established for institutions in the United States. All the programs reviewed were of high quality and would compare favorably with similar programs in the United States and Canada."

Team members consisted of chair Ross Whaley, president, SUNY-Environmental Science and Forestry, and former president of SAF; Logan Norris, head of the Department of Forest Science, Oregon State University; James Bowyer, director, Forest Products Management Development Institute, University of Minnesota; Brian Payne, coordinator, Special Programs for Developing Countries, International Union of Forest Research Organizations; Milton Greaser, distinguished professor, SUNY-Environmental Science and Forestry; and P. Gregory Smith, director of science and education in SAF. Funding for team member travel was generously provided by the USDA Forest Service.

P. Gregory Smith, who coordinated the Hungary review, is SAF director of science and education.

The ForestrySource

News for forest resource professionals published by the SOCIETY OF AMERICAN FORESTERS • November 1995 • Penniless Union

Az akkreditációnkról megjelent cikk egy amerikai erdészeti lapban

nyelven, egy minden részletre kiterjedő, szép kiállítású, remekül szerkesztett dokumentumot kaptunk, és ez mindjárt egy pozitív indítást adott. Sokan és sokat dolgoztatok ezen, mindnyájatoknak köszönet és elismerés jár. Kitűnő volt a szervezés is, és ez is az előkészítők alapos, előrelátó munkáját dicséri. Külön kiemelném azt, hogy az itteni gyakorlattól eltérően nálatok láttam egyedül azt, hogy mindenki, azaz az össz-egyetemi közösség részese volt valamilyen formában az akkreditációnak, nem csak a kijelölt felelősök. Ez is nagyon jó benyomást keltett. A bizottság tagjai összesen mintegy 70 hasonló kiszállást végeztek pályafutásuk alatt, tehát komoly összehasonlítási alapjuk volt, s így is Sopron járt elöl minden kategóriában. Más pozitív tényezőket is tudnék felhozni, de a legfontosabb pontra akarok rámutatni: mindennek az alapja az, hogy az egyetemetek egyértelműen és alapvetően egy értékes, versenyképes felsőoktatási centrum. A nagy múlt és tradíció párosul új elgondolásokkal és törekvésekkel, a tanári kar szellemi tőkéje jó diákokat vonz, a vezetés rugalmas és kitűnő intuíciója testreszabott ilyen kemény átmeneti évekre, és az ott végzettek bárhol, bármivel versenyképesek. (…)

Az akkreditációs eljárás nem méri fel közvetlenül az életrevalóságot, elkötelezettséget, a mostoha körülmények között is szakmai szinten végzett munkát, pedig talán ezek az eredmények fémjelzik legjobban az egyetemet. Kitüntetve érzem magam, hogy részese lehettem ennek a munkának. Köszönöm Rektor Úrnak a bizalmát, s mindnyájatoknak azt, hogy egy közös célért ilyen szaktudással, odaadással és ki-

tűnően dolgoztatok."

Ez a sikeres nemzetközi akkreditáció nagyban segítette intézményünk fejlődését és nemzetközi szinten történő további szereplésünket, továbbá az ehhez elkészített önértékelés volt az alapja az 1996-os első magyar minőségellenőrzésnek.

Napjainkban, amikor a nemzetközi akkreditáció egyre inkább felértékelődik, érdemes visszaemlékezni erre a mérföldkőnek számító eseményre. Ma a felsőoktatás nemzetköziesedésével minden intézmény arra törekszik, hogy oktatási programjait az EU országokban, sőt a tengerentúlon is elfogadják, hogy minél több külföldi hallgatót fogadhasson diplomaszerzés, vagy résztanulmányok céljából és hogy megfeleljen az Európai Felsőoktatási Térség irányelveiben foglalt minőségi elvárásoknak. Jó tudni, hogy egyetemünk már 20 évvel ezelőtt is kiválóan megfelelt az első komoly nemzetközi megmérettetésen.

Dr. Winkler András és Wesztergom Viktorné

II. ORSZÁGOS VASÚTTÖRTÉNETI KONFERENCIA 2015. ÁPRILIS 24-ÉN A NYUGAT-MAGYARORSZÁGI EGYETEM APÁCZAI CSERE JÁNOS KARÁN

Az I. Országos Vasúttörténeti Konferenciának, melyet 2013-ban a Közlekedéstudományi Egyesület Baranya Megyei Területi Szervezete szervezett, a Pécsi Tudományegyetem adott otthont. Az immáron másodízben megrendezésre kerülő konferencia célja volt, hogy a magyar vasúttörténetet szaktudományos módszerekkel vizsgáló kutatóknak és más tudományterületről érkező előadóknak lehetőséget biztosítson munkáik bemutatására és a tapasztalatcserére. A rendezvény kiemelten koncentrált a vasúttörténetet interdiszciplinárisan bemutató előadásokra, továbbá a vasúttörténet-írás módszertani megközelítéseire.

A konferencia szervezőbizottsága négyfős volt: Dr. habil. Majdán János (Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar, egyetemi docens) elnök, Horváth Csaba Sándor (Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Kar, tanársegéd; Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar, Atelier, doktorjelölt), Varga Gábor (Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar, doktorandusz), Imre Lászlóné (Közlekedéstudományi Egyesület Baranya Megyei Szervezete). A 2015. április 24-én megrendezett konferenciának a Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Kara adott otthont. A szervezésben köszönet illeti a Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Karát, ezen belül a Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Kar Bölcsészet- és Társadalomtudományi Intézetének Kultúra, Érték és Művelődéskutatási Műhelyét és a Közlekedéstudományi Egyesület Baranya Megyei Területi Szervezetét. Továbbá kiemelendő, hogy a rendezvénynek két főtámogatója volt: a Soproni Vasútbarátok és Vasútmodellezők Egyesülete és a Metzger és Társa. Az ő segítségük nélkül nem jöhetett volna létre ez a szakmai fórum.

Az ünnepélyes megnyitón először Prof. Dr. Faragó Sándor a Nyugat-magyarországi Egyetem rektora, aztán Dr. Szabó Péter a Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Kar dekánja, majd Dr. Székely Csaba a GYSEV Raaberbahn vezérigazgató-helyettese, végül Horváth Csaba Sándor a szervezőbizottság tagja tartotta meg nyitóbeszédét.

Ezt követően négy plenáris előadás következett, ahol elsőként Dr. Kalocsai Péter, az NymE Berzsenyi Dániel Pedagógusképző Központ Történet- és Társadalomtudományi Intézet docensének A városi vasutak és a történetírás Magyarországon a kezdetektől napjainkig című előadása hangzott el. Őt követően Keszmann János a MÁV Szolgáltató Központ Baross Gábor Oktatási Központ képzésfejlesztési és időszakosoktatás-vezetője következett A Baross Gábor Oktatási Központ – a vasútszakmai képzés múltja és jelene című prezentációjával. Az ülést Dr. Jéger Gábor miskolci vasúttörténész a Vasútfejlesztési tervek a Kisalföldön 1900-ból és Dr. Katona András a Közlekedéstudományi Szemle főszerkesztőjének 100 éve született Dr. Czére Béla, a közlekedéstudomány és a közlekedési muzeológia neves művelője című előadása zárta.

Az ezt követő ünnepélyes fogadás után négy szekcióban (1. Módszertani, kutatási keretek, 2. Szakoktatás, képzés, külső kapcsolatok, 3. Helyi értékek, 4. A vasút társadalomtörténeti aspektusai) hangoztak el az előadások, ahol 31 előadó prezentálta kutatásait. Emellett 4 könyvbemutató (Imre Lászlóné (KTE Baranya Megyei Szervezete): Imre Lászlóné – Majdán János (szerk.): Mozaikok a pécsi vasútigazgatás 100 éves történetéből, Dr. Székely Csaba (GYSEV Raaberbahn vezérigazgató-helyettese): Gürtlich, Gerhard H. – Székely Csaba: Zugkraft im Nordburgenland, Dr. Czére Éva Mária: Czére Éva Mária: Egy élet a vasút szolgálatában, Dr. Majdán János (PTE Bölcsészettudományi Kar): Majdán János: A közlekedés története Magyarországon 1700-2000) is színesítette a programot.

Mindent összegezve elmondható, hogy a konferencia sikeresen lebonyolódott, a visszajelzések mindenki részéről nagyon pozitívak. Őszre remélhetőleg elektronikus és nyomtatott formában is megszületik az előadások tanulmányait tartalmazó szaktudományos kötet is, amellyel a hazai vasúttörténet-írás ismét egy nagyot lép előre, hiszen e tematikában tudományos módszertani igénnyel megalkotott tanulmánykötet még nem jelent meg. Terveink között szerepel az is, hogy hagyományt teremtő céllal kétévente mindig más helyszínen folytatódjon a konferenciasorozat.

Horváth Csaba Sándor
NYME AK

JÓ ADNI, ÉS JÓ KAPNI!

A hallgatók gyakorlati képzésének nélkülözhetetlen eleme a valós feladatra történő tervezés. Ebbe a fontos kritériumkörbe tartozik bele a közelmúltban befejeződött hallgatói féléves modellezési projekt, aminek során a hallgatók az egyetem egyik gyakorló intézménye számára készítettek játékokat. A konkrét feladat egy-egy mozdulat, feladat vagy tevékenység modellezésén alapuló fejlesztő eszköz tervezése és készítése volt.

Idén, a gyermeknap alkalmával ismét bővült az egyetem Lewinszky Anna Gyakorló Óvodájának játékparkja. A gyermekek csoportonként egy-egy, a hallgatók által készített, csoportos foglalkozásra alkalmas ügyességet fejlesztő játékot vehettek birtokukba. A közös munka ismét kiváló alkalom volt a közös gondolkodásra, valamint arra, hogy a hallgatók, mint leendő tervezők testközelből tapasztalják meg, hogy milyen egy speciális felhasználói csoport számára történő tervezés. A Simonyi Károly Kar ipari termék- és formatervező mérnökhallgatói féléves tárgyuk keretében kapták a feladatot, hogy tervezzenek és készítsenek óvodai játékot valós igények alapján.

Az óvoda részéről az óvónők Kozák Tamásné és Doernbrack Mária vezetésével kapcsolódtak a tervezésbe-fejlesztésbe. A projekt indulásakor egy kerekasztal megbeszélés keretében mondták el kéréseiket, elképzeléseiket, s a figyelembe veendő szakmai tervezési szempontokat. Mindemellett az óvónők a félév során folyamatos szakmai konzultációs lehetőséget biztosítottak a hallgatóknak, számos hasznos és praktikus ötletükkel támogatták a közös munkát. A hallgatók közvetlen szakmai irányítási feladatait Horváth Péter György, mint tárgyfelelős látta el.

A csoportban dolgozó hallgatók feladata több elemből állt. Elsőként a kiválasztott óvodai csoportot kellett megismerniük, illetve a kapott feladat tervezéséhez szükséges paramétereket kellett rögzíteniük. Szem előtt kellet tartaniuk, hogy olyan megoldásokat keressenek és alkalmazzanak a megvalósítás során, melyek kizárólag biztonságos használatot tesznek lehetővé a gyermekek számára. A kiválasztott termékötletek a Kar Modellezőműhelyében és Tanüzemében készültek el, valósultak meg. A gyártás során a költségek csökkentése érdekében igyekeztek a lehető legtöbb anyag esetén az újrahasznosítás lehetőségével élni. Mindezek mellett természetesen a környezetbarát megoldások is előnyt élveztek.

Az elkészült műveket az azt készítő hallgatók adták át az adott csoportnak egy óvodai ünnepség keretében. A hallgatók röviden bemutatták az elkészült eszközöket, s bevezették a gyerekeket a használatba, mely aztán közös játékba csapott át. Az óvoda Napsugár csoportja egy beltéri, többfelhasználós egyensúlyozó ügyességi játékot, a Rozmaring csoport egy szerszámtartóval kiegészített polcos munkapadot, a Hétszínvirág csoport egy állítható magasságú darus robotot, a Százszorszép csoport egy finommotorikát és ügyességet fejlesztő golyós táblajátékot, a Napraforgó csoport egy több vagonból álló szállító-rakodó vonatszerelvényt, míg a Pillangó csoport egy gyerek méretű, s tároló funkcióval ellátott vitorlás hajót kapott.

A közös eredményt, az elkészült eszközöket a munka minden résztvevője pozitívan értékelte, s nyitott a további közös munkára. A további tervekben kültéri eszközök, valamint speciális igényeket kielégítő fejlesztő eszközök szerepelnek. A gyerekek új játékokat kaptak, a hallgatók meg jó szakmai tapasztalatot!

Horváth Péter György
egyetemi docens,
Kozák Tamásné,
óvodavezető

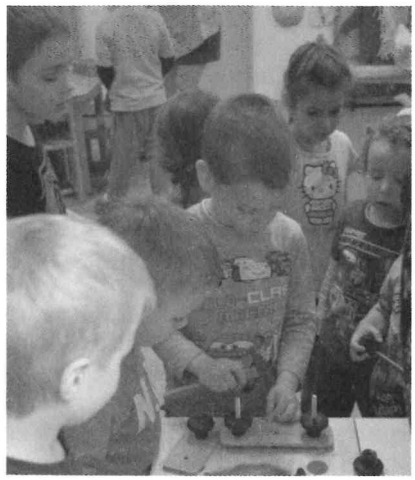

A KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI KAR ÉS A SOPRONI FELSŐOKTATÁSÉRT ALAPÍTVÁNY KÖZÖS ÖSZTÖNDÍJRENDSZERE

A Soproni Felsőoktatásért Alapítvány a Nyugat-magyarországi Egyetem közgazdász képzésének indításával párhuzamosan, 1995-ben kezdte meg működését a Karon, melynek elsődleges célja a Közgazdaságtudományi Kar kizárólagos támogatása oktatás, kutatás, tanácsadás, szakértői illetve kiadói tevékenység, ösztöndíjnyújtás, konferenciák szervezése, gyakornoki helyek biztosítása stb. által. 1998-ban közhasznú alapítványként került bejegyzésre. Így jogosult a személyi jövedelemadóból származó 1%-os támogatások fogadásán túlmenően, támogatói részére a jogszabályok által biztosított kedvezményt nyújtani.

Az egyetemek és főiskolák életében mérföldkőnek számított 2012. december 20-a, mikor az Emberi Erőforrások Minisztériuma nyilvánosságra hozta, mely szakokon lehet állami ösztöndíjas képzéseket meghirdetni, és melyek azok, amelyek csak önköltséges formában indíthatók a következő szemeszterben. 2013-ban különféle képzési területeken összesen 16 szakon csak önköltséges képzést hirdethettek meg a felsőoktatási intézmények, vagyis az állam nem támogatta a gazdaságtudományok képzési területen belül az alkalmazott közgazdaságtan, az emberi erőforrások, a gazdaságelemzés, a gazdálkodás és menedzsment, a kereskedelem és marketing, a közszolgálati, a nemzetközi gazdálkodás, a pénzügy és számvitel, a turizmus-vendéglátás és az üzleti szakoktató képzésekre jelentkezett hallgatók tanulmányait. 2013 szeptemberében a fent felsorolt szakokra jelentkezett hallgatók kizárólagosan fizetős formában kezdhették meg tanulmányaikat.

A gazdasági, üzleti képzéseket indító Közgazdaságtudományi Kart különösen súlyosan érintette az állami támogatás megvonása, melynek hatására a Kar és a Soproni Felsőoktatási Alapítvány haladéktanul kidolgozott egy ösztöndíjrendszert. Ennek alapgondolata, hogy legalább annyi hallgatónak tudjon ösztöndíjat folyósítani, amennyi képzési helyet az állam 2012-ig biztosított a Kar számára. A hallgatói ösztöndíjak folyamatos biztosítását egyrészt azon vállalatok, intézmények és külföldi partnerek segítik, akiknek nélkülözhetetlen a soproni gazdasági felsőoktatás támogatása a régió fejlődése és a szakmai utánpótlás biztosítása céljából, valamint korábban már volt közös együttműködésük a Karral és az Alapítvánnyal. Ezeket egészítik ki azon magánszemélyek, akik a személyi jövedelemadó 1%-os felajánlásával évről évre növekvő mértékben adják támogatásukat.

Az ösztöndíjrendszer keretén belül három program – „Bachelor", „Menedzser" és „Kiválósági" ösztöndíj – került kidolgozásra az együttműködő partnerekkel közösen. Mindhárom ösztöndíj elnyerésének egyik feltétele, hogy a hallgatónak adott félévben minimum 25 kreditet kell teljesítenie. A pályázati kiírásokat minden félév elején teszi közzé a Közgazdaságtudományi Kar.

A „Bachelor" és a „Menedzser" ösztöndíj lehetőséget nyújt a hallgatónak, hogy kiváló tanulmányi eredmény esetén a teljes tandíjat támogatás formájában elnyerhesse adott félévben. Az ösztöndíj összegének 2/3-ad részét a hallgató a félév kezdéskor kapja meg, míg a fennmaradó részre az adott félév vizsgaidőszakának lezárulása után a hallgató tanulmányi eredményének függvényében jogosult.

A „Bachelor" ösztöndíj elbírálásánál a felvételi pontszámok, illetve az előző szemeszterben elért tanulmányi eredmény mellett a hallgató szociális helyzete is mérvadó. Ezen szempontok figyelembe vételével objektív rangsor állítható fel, mely alapján az Alapítvány Kuratóriuma a rendelkezésre álló támogatási pénzösszegből határozza meg, mennyi hallgató tud ösztöndíjban részesülni.

A „Menedzser" ösztöndíj elnyerésénél a hallgató tanulmányi átlaga és a vállalati támogatás a kiindulópont. A támogatást nyújtó vállalat az ösztöndíjat elnyert hallgatóval tanulmányi szerződést köthet.

A „Kiválósági" ösztöndíjra azon hallgatók pályázhatnak egy lezárt félév után, akik az adott félévben kifizették az önköltséges tandíjat valamint jó vagy kiváló tanulmányi eredményt értek el.

A GYSEV Zrt. és a GYSEV CARGO Zrt. a legmeghatározóbb támogatói partner, melyekkel már többéves együttműködési megállapodása van az Alapítványnak. Nemcsak az ösztöndíjak nyújtásával segítik a soproni közgazdászhallgatókat, hanem kutatásfejlesztési feladatok megvalósításába történő bevonással, és gyakorlati helyek biztosításával is. A korábbi együttműködési megállapodás sikerei alapján a Közgazdaságtudományi Kar 2014 februárjában stratégiai partnerségi megállapodást kötött a GYSEV Zrt.-vel és GYSEV CARGO Zrt.-vel, közös oktatási-, kutatási- és pályázati szakmai munka végzésére.

A Nyugat-magyarországi Egyetem és a Soproni Felsőoktatásért Alapítvány ösztöndíjrendszere egyedülálló az országban. A hallgató a teljes nappali tagozatos alapképzési idő alatt minden félévben elnyerheti a támogatást a teljes tandíjra, mely folyamatos tanulásra, egyfajta versenyszellemre ösztönzi a hallgatókat a mind jobb tanulmányi eredmény elérésére. A program működését az ösztöndíjakat elnyert hallgatói létszám érzékelteti a legjobban, vagyis 2013 szeptembere óta 167 fő hallgató részesült „Bachelor", 8 fő „Kiválósági" ösztöndíjban.

Dr. Mészáros Katalin
NYME KTK

GYŐRI SZOCIÁLPEDAGÓGUS-HALLGATÓK SIKERE AZ OTDK-N

Ez év tavaszán a Károli Gáspár Református Egyetemen rendezték meg az Országos Tudományos Diákköri Konferencia Társadalomtudományi Szekcióját. A konferencián – annak szociális munka, szociálpolitika tagozatában – az Apáczai Csere János Kart két szociálpedagógus-hallgató, Swiderski Anna és Szekeres Flóra képviselte. A feladat nehézségét és a konferencia színvonalát egyaránt jól jelzi, hogy a tagozati döntőkben, melyet két bizottság előtt bonyolítottak le, az ELTE, a Semmelweis, a Debreceni és a Pécsi Egyetemek többségében szociális munkás, szociálpolitikus mesterszakos hallgatóival kellett szociálpedagógia alapszakos hallgatóinknak megmérkőznie. E nemes tudományos viadalon dolgozatukkal és annak színvonalas bemutatásával Anna és Flóra egyaránt kiválóan helyt álltak. Szekeres Flóra az 1. számú bizottságban „Gyermekotthonban élő és családban nevelkedő fiatalok munkavállalással kapcsolatos jövőképének összehasonlítása" című dolgozatával 3. helyezést ért el, Swiderski Anna a 2. számú bizottságban „A Fejér megyei falu- és tanyagondnoki szolgálatok működésének jellemzői" című munkájával 2. helyezést ért el (mindkét hallgató felkészítő tanára Dr. Soós Zsolt egyetemi docens volt). Hallgatóink e kimagasló teljesítménnyel öregbítették az Apáczai Csere János Kar, s a Karon folyó szociálpedagógus képzés hírnevét, s mutattak példát a következő generációk számára.

Soós Zsolt
NYME AK

KIEMELKEDŐ KTK-SIKER AZ ORSZÁGOS TUDOMÁNYOS DIÁKKÖRI KONFERENCIÁN

Hallgatóink idén is nagy sikerrel képviselték egyetemünket és a Közgazdaságtudományi Kart az Országos Tudományos Diákköri Konferencia három szekciójában. Bemutatott dolgozataink több mint fele kitüntetett lett, nagyon pozitív visszajelzést adva a kari tehetséggondozás minőségéről.

2015. április 9–11. között nagy érdeklődés mellett zajlott az OTDK Közgazdaságtudományi Szekciója a Budapesti Gazdasági Főiskolán, melynek megnyitóján dr. Matolcsy György, az MNB-elnöke tartott előadást. A konferenciát színvonalas kísérőprogramok is színesítették, így igazán jól éreztük magunkat.

A remek programok mellett örvendetes, hogy eredményesek is voltunk. Fontos számunkra, hogy az OTDK-részvétel önmagában is rang legyen hallgatóink számára, így nem a nagy létszámú küldöttség kialakítása a célunk, hanem az értékes dolgozatok megjelentetése, a tehetségműhely hallgatóinak alapos felkészítése. A NYME Közgazdaságtudományi Karáról hét hallgató hét dolgozata került bemutatásra az OTDK Közgazdaságtudományi Szekciójában. Ezzel párhuzamosan két másik dolgozat is megmérettette magát: Pécsett az OTDK Testnevelés- és Sporttudományi Szekciójában, illetve április 15–17-e között Gödöllőn, a Had- és Rendészettudományi Szekcióban.

A tagozati zsűrik értékelése alapján

Első helyezést értek el:

Fazekas Nikolett – Regionális gazdaságtan tagozat (konzulens: Dr. habil. Fábián Attila)

Sléber Mátyás Tibor – Sportszervezés és sportirányítás tagozat, Testnevelés- és Sporttudományi Szekció (konzulens: Dr. Paár Dávid)

Második helyezést ért el:

Durgula Judit – Pénzügy: Vállalati pénzügyek, vállalatfinanszírozás tagozat (konzulens: Dr. Kovács Tamás)

Harmadik helyezést ért el:

Belső Anett – Világgazdaság, globalizáció, nemzetközi kapcsolatok II. tagozat (konzulens: Dr. Czeglédy Tamás)

Különdíjat kapott:

Horváthné Kocsis Henrietta – Marketingstratégia tagozat (konzulens: Némethné Dr. Tömő Zsuzsanna)

Eredményesen szerepeltek:

Farkasová Kristína – Világgazdaság, globalizáció, nemzetközi kapcsolatok I. (EU) tagozat (konzulens: Dr. Czeglédy Tamás)

Nagy Klaudia – Gazdaságpolitika I. tagozat (konzulens: Dr. Gilányi Zsolt)

Paczona Péter – Pénzügy: Adózás tagozat (konzulens: Dr. Ambrus Rita Anna)

Vizy Zsolt – Biztonság- és védelempolitika elmélete tagozat, Had- és Rendészettudományi Szekció (konzulens: Dr. habil. Tóth Imre)

Ezúton gratulálunk hallgatóinknak, illetve konzulenseiknek az elért eredményekhez, munkájukhoz további sok sikert kívánunk!

Az OTDK véget ért, de a TDK-tevékenység folyamatos, épp most is várunk téged, aki betekintenél a tudományos kutatás világába!

További információk:
NYME KTK TDK Tanács
http://tdk.ktk.nyme.hu
ecotdk@ktk.nyme.hu

Dr. Koloszár László
NYME KTK

OTDK

A Nyugat-magyarországi Egyetem Természettudományi és Műszaki Karáról a házi megmérettetés után a zsűri 13 dolgozatot javasolt a XXXII. Országos Tudományos Diákköri Konferencián való részvételre. A konferenciák egyes szekcióit különböző városokban tartották meg. A Tanulás- és Tanításmódszertani – Tudástechnológiai Szekcióban, majd azon belül technikatanítás módszertana tagozatban Kártyás László „A papír újra életre kel, mint építési modell alapanyag" című dolgozatával III. helyezést ért el. Felkészítő tanára Dr. Nemes József egyetemi docens volt. Az Agrártudományi Szekció Növénytermesztéstani tagozatában Kovács Bálint „Az algák hatása az árpa szárazságtűrőképességére" című dolgozatát a zsűri kiemelt dicsérettel jutalmazta. Konzulense Dr. Skribanek Anna főiskolai tanár volt. A Biológia Szekció Állatökológia tagozatában három dolgozat is indult Pécsett, melyből Frühwirth Andrea „A kék cinege (Parus caeruleus) őszi vonulása két magyarországi élőhelyen" című dolgozata III. helyezést ért el. Témavezetője Dr. Gyurácz József főiskolai tanár volt. A XXXII. OTDK sorát a Fizika-Földrajz-Matematika Szekció zárta, melyet Kolozsváron rendezték meg. Egy nagyon jól megszervezett, külön programokban, színházi látogatásban, kirándulásokban is bővelkedő konferencián vehették részt a hallgatók a tudomány mellett. Diákjaink közül Dr. Balogh András egyetemi docens tanítványa Horváth Csaba „Növekvő népességű majorsági területek Veszprém megyében" című dolgozatával III. helyezést ért el a Településföldrajzi tagozatban. Szintén Kolozsváron IV. helyezést ért el Egresi Martin dolgozata, melynek címe „A Földközi-tenger kijáratainak szerepe a 19. századtól napjainkig". Témavezetője Dr. Lenner Tibor egyetemi docens. Az említett hallgatókon és oktatóikon kívül karunk több oktatója is zsűriként vett részt a hallgatók tudományos megmérettetésében. Gratulálunk és további kitartó munkát kívánunk.

Dr. Nagy Tóth Erika
Biológia Intézet
NYME TTMK

MAGAS ÁLLAMI KITÜNTETÉST KAPOTT VIZER JÓZSEF MŰBÚTORASZTALOS MESTER A SIMONYI KÁROLY KAR ELŐTERJESZTÉSE ALAPJÁN

Balog Zoltán emberi erőforrás miniszter Magyar Érdemrend Tisztikereszt (polgári tagozat) kitüntetést adományozott Vizer József neves műbútorasztalos mesternek, akit – mint szakmai partnerét – a Simonyi Károly Kar dékánja javasolt a magas állami kitüntetésre.

Vizer József életmű kiállításának ünnepélyes megnyitóján. Bal oldalon a mester látható, mellette Saly Imre, mentora, faipari mérnök, aki a FATE Senior Klubjának elnöke és a BUBIV vezérigazgató főmérnöke volt.

Vizer József a faipari szakma iránti elkötelezettségéért, a szakma népszerűsítéséért, műbútorasztalosként elért kimagasló eredményeiért, a faipari középfokú és felsőfokú oktatás önzetlen támogatásáért kapta az elismerést. A mester 2014-ben betöltötte 73. életévét és mintegy 55 éves szakmai munkássággal a háta mögött az ifjúság mentorálását, szakma iránti elhivatottságra nevelését ma is fáradhatatlanul végzi. Egész életműve méltó elismerése ez a kitüntetés.

Felsőgöd településen élő Vizer József 1941-ben született Újpesten, amely akkoriban a magyar faipar fellegvára volt. Már gyerekkorában – a mester szavaival élve – „megfertőződött a faipar jellegzetes illatával". Édesapja, aki bútorasztalosként dolgozott és 1937-ben már rendelkezett iparengedéllyel, jó nevű műhelyt nyitott Újpesten. Fia kisdiákként az inasokkal együtt kisegítő munkát végzett, amihez gyakran a barátok, az osztálytársak is csatlakoztak. Az általános iskola befejezése után egyenes út vezette a faipari technikumba, ahol asztalos technikusként végzett 1959-ben. 1960-ban asztalos mestervizsgát tett. Az érettségi letétele után két alkalommal is felvételizett egyetemre, de sikertelenül, mivel neve mellet ott volt az „E" – egyéb származású. Először megkísérelte a felvételit a soproni Faipari Mérnöki Karra, majd a következő évben a budapesti Jogtudományi Karra is.

Példaképe, édesapja id. Vizer József műbútorasztalos szakmai és szellemi örökségéhez mindig hű maradt. Akkor is, amikor a technikum elvégzése után az Újpesti Bútorgyárba helyezkedett el középvezetőnek. Munkaidő után mindig az apa műhelyében folytatta azt, amit igazán szeretett csinálni. 1970-ben azután átvette a műhely vezetését, ahol főként régi bútorok helyreállításával foglalkoztak. Segédeivel megismertette a klasszikus szakmai fogásokat, a fa szeretetére tanította őket, maga is türelemmel és szeretettel, ahogy apjától látta. Ezért is vonzotta azokat a fiatalokat, akik érdeklődést mutattak a szakma iránt. Mellette a műbútorasztalos szakmát csak megszeretni lehetett. Diákjai megértették, hogy ehhez a munkához a szakértelmen kívül rengeteg türelem kell. A kamarában az 1980-as évektől bíztak rá szakmunkás oktatói és vizsgáztatási feladatokat.

A mester olyan egyedülálló iskolát hozott létre maga körül, amelyből számos sikeres fiatal került ki. Mindenkor a szakma mélységes tisztelete, a fiatalok nevelése, tanítása volt a fő célja, amelynek eredményét szakmai versenyeken folyamatosan díjakat szerző diákok sora jelzi. A vizsgák során tapasztalta, hogy néhány tehetséges diák milyen komoly anyagi gondokkal küzd. Ezért a Kozma Lajos Faipari Szakközépiskola legjobb diákjait az édesapja emlékére – születésének 100. évfordulóján alapított – Vizer József-díjjal jutalmazza. A díjat az a végzős tanuló kapja, akinek vizsgamunkáját a szakmai kollégium a legjobbnak ítéli. Az első Vizer-díjat Fekete Szilvia kapta, aki idén vette át faipari mérnöki diplomáját. A faiparosok díjával megegyező összeget pedig a Kazinczy-verseny helyi győztesének is felajánlotta, kifejezve ezzel, hogy mennyire fontosnak tartja a szakmai felkészültség mellett a szép magyar beszéd elsajátítását.

A Nyugat-magyarországi Egyetem Faipari Mérnöki Kara (Simonyi Károly Kar) elismeréssel és tisztelettel adózik Vizer József példaértékű szakmai tudása és emberi tartása előtt. Rá valóban igaz a Szakma Sztár Fesztivál jelmondata, miszerint „A jó szakma felér egy diplomával", de neki kétségtelenül a diploma is kijárt volna. Ezért a kar a bútorművész régi vágyát igyekezett jelképesen teljesíteni oly módon, hogy 2009-ben Dr. Jereb László dékán a Faipari Mérnöki Kar kari tanácsának egyhangú szavazata alapján Vizer Józsefet „címzetes faipari hallgatóvá" fogadta. Ez az elismerés számára ma is sokat jelent. A mester büszke arra, hogy a Szakma Sztár Fesztivál országos bajnokságán – ahol ötödször volt zsűritag –, első 3 helyen végzett diákok jelenleg egyetemünk faipari karának hallgatói.

2014 júniusában Orbán Viktor miniszterelnöktől kapott elismerő levelet, melyben a miniszterelnök nagyrabecsülését fejezi ki a mester alkotó munkája és közéleti tevékenysége iránt."Tisztelt Vizer József úr! A fa már az ősmagyar világban is magát az életet jelentette, ezért a bútorasztalos mesterek kétszeresen is kiváltságosak. Először azért, mert mindennapi munkájuk során teremtett emberként maguk is teremtővé válhatnak, másodsorban azért, mert így az élet jelképeként a fának új alakot, új funkciót adnak" – olvasható a levélben.

Lelkiismeretes munkáit nemcsak hazánkban, de Európa-szerte is ismerik, értékelik. Keze alól remekek sora, újjávarázsolt különböző stílusú antik bútorok sokasága kerüli ki hazai és külföldi megrendelők, nagykövetségi rezidenciák számára. Dolgozott például az olasz, a portugál, az indonéz nagykövet számára. Új és egyedi darabokat is készített. Munkáinál mindig a tökéletességre törekedett.

A 2015. év Vizer József számára eseménydús volt. Márciusban vehette át a Magyar Érdemrend Tisztikereszt kitüntetést. Május 15-én pedig az asztalosmester életmű kiállításának ünnepélyes megnyitójára került sor Gödön. A kiállítótermet oklevelek, hivatalos iratok, újságcikkek és bútorfotók díszítik. Ezeket az emlékeket mind Vizer József maga gyűjtötte össze és rendezte el a tablókon nagy gondossággal és szöveget írt hozzájuk. A tervek szerint a kiállítás anyagát Sopron és szülővárosa, Újpest is bemutatja a közönségének. Arcvonások című rádióműsorban hallható Vizer József ars poeticája a következő oldalon: www.mediaklikk.hu/2015/07/06/arcvonasok-vizer-jozsef-mubutorasztalos

Gratulálunk Vizer József műbútorasztalos úrnak eddigi sikereihez és kívánunk sok erőt, egészséget további alkotó munkájához!

Bucsy Gyöngyvér

AUTISTA VILÁGNAP AZ APÁCZAI KARON

2015. március 30-án a Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Karának Cziráki kiállítóterében (Liszt F. u. 42., II. emelet) nyílt meg Daniss-Bodó Eszter fotókiállítása az Autizmus Világnapja alkalmából, mely Győrött a 3 napos rendezvénysorozat egyik kiemelt rendezvénye volt.

A tárlatot Eifert János fotóművész nyitotta meg, aki részletes tárlatvezetést is tartott az egybegyűlteknek és próbálta minél több aspektusból bemutatni a kiállított darabokat – művészi szemmel.

Köszöntőt mondott Dr. Szabó Péter dékán úr is, aki kifejtette: mennyi híres embert diagnosztizáltak a történelem folyamán autizmussal vagy annak egy fajtájával. Elmondta még, hogy az ENSZ kezdeményezésére az autizmus világnapját 2008 óta ünneplik április 2-án, ráirányítva a figyelmet az autista emberek problémáira és folyamatosan növekvő számára. Ebben az egyetem is elkötelezett, és ezért örömmel adott helyet ennek a kiállításnak és az azt követő beszélgetésnek

A kiállítás megnyitóján közreműködött még Pozsonyi-Takács László színművész is, aki egy autista kisgyermek érdekes világát mutatta be egy monológon keresztül a nagyközönségnek.

A megnyitót 15 órakor a Barsi Ernő Teremben beszélgetés követte Daniss-Bodó Eszterrel, aki két – autizmussal élő – gyermeket nevel.

A beszélgetés folyamán Daniss-Bodó Eszter elmondta: „Ábelt évek óta fényképezem, de az utóbbi másfél évben vált tudatossá számomra, hogy „tudósításomnak" üzenete is lehet mások számára. A kiállítás ötlete Árnics Katalin gyógy-és pszichopedagógusnak köszönhető, aki a kezdetektől mellettünk állt és biztatott arra, hogy az autizmust felvállaljam, neki küldtem az első képeket.

Fotóimon azokat a pillanatokat igyekszem megörökíteni, amik Ábelre jellemzőek, amikben eltér az átlagostól. Tekintve, hogy a telefon mindig nálam van, legtöbbször alkalmam nyílik a dokumentálásra, de vannak olyan elszalasztott pillanatok, amiket csak a szememmel őrzök, és várok a következő alkalomra, ahol lekaphatom. Számomra teljesen normális, ha hasra vágja magát az utcán, hogy benézzen egy szellőzőbe, vagy felmászik bárhol, bárhová egy másik perspektíva teszteléséért. Szeretném megmutatni a képeken, hogy egy autista gyermek más motivációkkal, más örömökkel és más aggodalmakkal él, és ez mind rendben van. Az ő elfogadottsága, elsősorban a szűkebb és tágabb környezet tájékozottságától, „akadálymentesítésétől" függ. Szülőként és az Autisták Országos Szövetségének elnökségi tagjaként is csak arra tudok biztatni minden „kilógó" gyermeket nevelő szülőt, hogy bátran lógjon ki vele együtt. Én azt gondolom, ha többen mutatjuk meg, mi az, ami eltér az átlagtól, és milyen sokan vagyunk, a „kilógás" pusztán ténnyé redukálódik, minden negatív felhang és szorongás nélkül. Sőt, bízom benne, hogy ennek a másságnak a pozitív hozadékát is sikerül kivárni, és észrevenni, amikor már utat tör magának."

A kiállítást 2015. március végéig tekinthették meg az érdeklődők Karunk 2. emeletén.

NYME AK

KIHELYEZETT BÁNYÁSZ-KOHÁSZ ÜNNEPI KARI TANÁCS ÜLÉS VOLT SOPRONBAN

Június 5. és 6. között öt év után, immár második alkalommal tartotta meg a Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Kara (volt Bányamérnöki Kar), és Műszaki Anyagtudományi Kara (volt Kohómérnöki Kar) közös, kihelyezett Ünnepi Kari Tanács Ülését Sopronban, ahol a bányász-kohászképzés 40 évet töltött el az 1919–59 közötti időszakban. Az eseményre természetesen a harmadik ősi, selmeci kart, az Erdőmérnöki Kart is meghívták. A miskolciak Prof. Dr. Kékesi Tamás rektorhelyettes, valamint a két Kar dékánjai vezetésével délután egy órakor érkeztek meg az egyetemre. A kibővített Kari Tanácsból mintegy ötvenen jöttek el, és ezen felül hat bányász- és hét kohászhallgató. Az Erdőmérnöki Kar részéről Prof. Dr. Lakatos Ferenc dékán úr fogadta a vendégeket. A közös ebéd után bemutattuk nekik az egyetem campusát. Az „A" épület előtt megkoszorúztuk a Bányász és Kohász szobrot, valamint az Őrtüzek emlékművet. Ezután meglepetés gyanánt a Szent Borbála Tantáróban berendezett bányászlámpa-kiállítás megtekintése következett. Itt vendégeink örömteli csodálkozással nézték meg Dr. Horváth Tamás egyetemi adjunktus számukra eddig ismeretlen „lámpakincseit". Ezután végigjártuk azon tanárink mellszobrait, akik anno még bányászokat és kohászokat is oktattak, majd körbe vittük őket a Botanikus Kertben, és bemutattuk a még Selmecbányáról származó gerinces állattani gyűjtemény LIGEUM alagsorában kiállított részét. Utána egy vacsora következett. Az este zárása selmeci diákhagyományok szerint egy szakestély volt, amit a miskolci hallgatók szerveztek, a fő témája az összetartozás, és a két város közötti kötelék szorosabbra fűzése. Felszólalásokban nem volt hiány, helyet kaptak a komoly hangvételű poharak, amik a két egyetem életét meghatározó témákat vettek fel. Az est vége fele pedig, már a vidám poharaké volt a főszerep, amik kellően jó hangulatot teremtettek, a szakest utáni szabadfolyásra, ahol közösen jót nótáztunk.

Másnap tíz órakor kezdődött a Nyugat-magyarországi Egyetem szenátusi termében a hivatalos program, a kihelyezett, közös Ünnepi Kari Tanácsülés. Utána egy ebéd következett, majd elbúcsúztunk miskolci barátainktól, reménykedve a mihamarabbi viszontlátásban.

Ezért is szépek a selmeci diákhagyományok. Hiszen még 56 év elteltével is visszatértek/visszatérnek a bányászok és kohászok, nem felejtették és az ülés tanúsága szerint ezután sem felejtik el Sopront. És nem felejtettük el Selmecbányát sem, ahova mind a mai napig mindnyájan vissza-visszatérünk. Hol kisebb társaságokkal, hol nagyobbakkal, de rendszeresen látogatjuk az Akadémiát. Ezt csak azok értik, akik megélik hagyományainkat, kívülről nehéz meglátni, hogy mi az, ami összeköt minket.

Szabó Ádám a. Sebes
III. éves erdőmérnök-hallgató,
Románné Roxer Valéria a. Kontrabasszus
NYME EMK

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS KORONÁZTA MEG AZ ÚJ PARTNERKAPCSOLAT KIALAKÍTÁSÁT

2014 novemberében az Újvidéki Egyetem Közgazdaságtudományi Kara vendégül látta karunk és az Omszki Állami Egyetem Közgazdaságtudományi Karának oktatóit és diákjait. A tanulmányi hét elsődleges célja a karok közötti kapcsolat megerősítése volt. Ezen cél elérésén túl azonban igazi sikerként könyvelhetjük el, hogy a tanulmányi hét lezárását követően sem szakadt meg a kapcsolat az omszki és soproni közgazdaságtudományi karok között és a tavasszal mind a két fél aláírta a szerződést a két intézmény partnerkapcsolatáról. Ezen jeles esemény apropóján és a szabadkai meghívás viszonzásaként a Nyugat-magyarországi Egyetem Közgazdaságtudományi Kara szakmai hetet szervezett mind a szabadkai kar képviselőinek, mind az új partnerünk, az Omszki Állami Egyetem Közgazdaságtudományi Kar oktatójának és diákjainak.

A delegációk április 19-én, vasárnap érkeztek városunkba. A tanulmányút első napját Sopronban töltötték. A délelőtt folyamán találkoztak karunk vezetőivel, bemutatták városukat, egyetemüket és saját karukat, valamint megismerkedtek a Közgazdaságtudományi Karral. Az ebédet követően egy többórás városnézés során, a szabadkai tanulmányúton részt vevő hallgatóink megismertették vendégeinkkel Sopron városát.

Kedden Kismartonba (Eisenstadt) utazott a csoport, ahol karunk kiemelt fontosságú partnere, az FH Burgenland oktatói készültek egy kis bemutatóval intézményükről, képzéseikről, amit az ebéd után Sopronhoz hasonlóan egy városnézés követett. Szerdán a Legnagyobb Magyar, Széchenyi István életét és munkásságát ismerhették meg a delegáció tagjai, amikor is egy egész napot töltöttek vendégeink Nagycenken, ahol nemcsak a kastélyt, de magát a falut is megtekintették. Az este zárásaként a karunk keresztelt hallgatói összefogva az erdőmérnök és faipari mérnök hallgatókkal nótaestet szerveztek, melynek célja a hagyományaink megismertetése volt.

Csütörtökön és pénteken a tanulmányi kirándulás igazi szakmai részére került sor. A Soproni Felsőoktatásért Alapítvány szervezésében megrendezésre került az I. Soproni Pénzügyi Diákkonferencia, amit a Pallas Athéné Domus Scientiae Alapítvány támogatott. A konferenciát Nedelka Erzsébet PhD-hallgató nyitotta meg, majd ezt követően négy a válság fogalmához kapcsolódó előadás következett. Dr. Czeglédy Tamás a 2008–2009-es gazdasági válság Visegrádi országokra gyakorolt hatását mutatta be. Őt követte Dr. Olga Elkina, aki a rubel 2014 végi, 2015 eleji válságáról beszélt, amikor is a rubel drasztikusan veszített értékéből; illetve bemutatta, hogy az Orosz Jegybank hogyan kezelte a helyzetet. Harmadik előadóként Dr. Novák Zsuzsanna, az MNB elemzője a Magyar Nemzeti Bank 2010 után megváltozott monetáris politikai eszköztárát ismertette, valamint kitért azon eszközökre is, amik jelenleg még ezen eszköztár részét képezik, de veszélyforrások lehetnek a gazdasági környezet negatív változás esetén. Záró előadónk, egyetemünk professor emeritája Dr. Balázs Judit volt, aki a Közel-Keletre kalauzolt el bennünket és bemutatta az egyes országok valamit a Török Köztársaság megváltozott külpolitikáját.

Pénteken a tanulmányút zárásaként az omszki hallgatók a szekcióülést követő előadásuk után csatlakoztak szabadkai és magyar társaikhoz és interkulturális esettanulmányi feladatokat oldottak meg, aminek során a diákok megismerkedhettek egymás országának kultúrájával. Az esettanulmányhoz csatlakoztak a Gidai Közgazdaságtudományi Szakkollégium tagjai is, akik a konferencia lebonyolításában is segítették a szervezőket. A megoldások prezentálását követően és a hét szakmai részét lezárva a diákok és oktatók látogatást tettek a Harrer Csokoládéműhelyben, ahol a világ minden pontjáról származó csokoládék megkóstolása mellett bepillantást nyerhettek a „csokigyár" működésébe is.

A Nyugat-magyarországi Egyetem Közgazdaságtudományi Karának vezetősége és diákjai is bíznak benne, hogy e tanulmányi kirándulások nem csak egyszeri alkalmak voltak, és a jövőben továbbra is hasonlóan tartalmas, szakmai programokkal tűzdelt partnerkapcsolatot fognak tudni fenntartani egymás között.

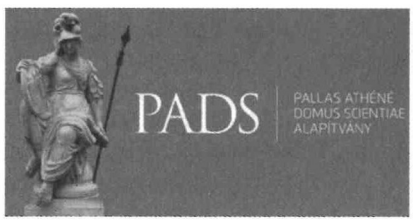

Nedelka Erzsébet
NYME KTK

„KARSZTFEJLŐDÉS" KONFERENCIA

A XIX."Karsztfejlődés" konferencia megrendezésére került sor Bükön 2015. május 28–29-én. A konferencia előadásai négy szekcióban zajlottak: Tudománytörténeti és Pszeudo karszt-, Karsztmorfológia-, Karszthidrológia-, és Barlang szekcióban. Összesen 35 előadás hangzott el mintegy 50 fős hallgatóság előtt.

Az előadások sorában szó esett Strömpl Gáborról, aki a hazai kaszt és barlangkutatás megalapítója volt a XIX. század végén, a terepi tanulói tevékenységnek a karszt oktatásában betöltött szerepéről. De említhetők a többek alakját és a karros formák fejlődését befolyásoló tényezők szerepét bemutató előadások is. Gyakorlati jelentőséggel is bírnak azokat a vizsgálatokat bemutató előadások, amelyek a vízbelépési és kilépési helyek kapcsolatának a feltárására irányultak az Aggteleki karszton. E szempontból nagy jelentőségűek azok is, amelyek a mészkiválások és a klímaváltozások közötti kapcsolatot mutatták be.

A Barlangtani szekció előadásai közül külön említést érdemelnek a Béke-barlangról szólók. Ezekben szó esett a barlang üledékekről, a barlang széndioxid tartalmának változásáról, valamint a barlang klímájában bekövetkezett változásokról és ezek lehetséges okairól. E vizsgálatok és az eredmények felhasználásával a barlangi környezet változásainak nyomon követésére nyílik mód.

Veress Márton
NYME TTMK

EMLÉKEZÉS DR. GIDAI ERZSÉBETRE 75. SZÜLETÉSNAPJÁN

Kisfaludi kirándulás 2008-ban
A képen jobbról a második dr. Gidai Erzsébet professzorasszony.
fotó: Dr. Bérczessy Lajos

A Horatiustól való idézet-részletet fordítják így is: Nem hal meg egészen… /az akinek művei fenntartják a nevét./

A magyar nyelvben az a mondás járja: addig él valaki, amíg emlékeznek rá.

*

A Magyar Tudományos Akadémia IX. Osztály Statisztikai és Jövőkutatási Tudományos Bizottság, Jövőkutatási Tudományos Albizottsága 2015. június 12-én tartotta kibővített ülését az MTA Irodaházában, a fővárosban.

A programok között szerepelt többek között dr. Schmidt Péter orvos-kandidátus, egyetemünk oktatójának megemlékezése: 75 éves lenne Gidai Erzsébet (1940–2008) címmel.

A népes részt vevő tagság kézhez kaphatta az Orvosi Hetilap 2008. 149. évfolyam 44. számának másolatát, melyben Fehér János dr. és Schmidt Péter dr. In memoriam Gidai Erzsébet címmel emlékeztek meg a Nyugat-magyarországi Egyetem Közgazdaságtudományi Karának alapító dékánasszonyáról.

Hogy mennyire nemcsak a szárazon fölsorakoztatott adatok, évszámok, statisztikák őrzik a kiváló, nagy egyéniség életútját, azt jól mutatta a jelenlévő kollégák, kolléganők, barátnő, oktatótársak szubjektív emlékezése. Ezzel is mintegy elevenné téve a viszonylag fiatalon, ambíciókkal, tervekkel teli akadémiai doktort, országgyűlési képviselőnőt, a határainkon túl élő nemzettársaink sorsát is egyengető, érző szívű embert, édesanyát, feleséget.

Múltidézésként Schmidt Péter egy kicsinyített gipsz büszttel – a soproni kar aulájában lévő bronz alkotás másával, Kutas László szobrával – segítette a tűnő arcvonások fölidézését.

Egy régi képpel – dr. Borbély Józseféknél – emlékezzünk mi is.

Dr. Bérczessy Lajos

„TERMÉSZET-, MŰSZAKI ÉS GAZDASÁGTUDOMÁNYOK ALKALMAZÁSA" NEMZETKÖZI KONFERENCIÁK SOROZATA AZ EGYETEM TERMÉSZETTUDOMÁNYI ÉS MŰSZAKI KARÁN

2001 táján történt, hogy az akkori Matematika Tanszéken óraadó tanárként oktató Dr. Szőcs Huba László felvetette, szerveznünk kellene egy olyan konferenciát, amelyik a teljes klasszikus természettudományos spektrum mellett megszólítja a műszaki tudományok és a közgazdaságtan területén dolgozó szakembereket is. A Matematika Tanszék akkori vezetője, Dr. habil. Kászonyi László és a Földrajz Tanszéken munkálkodó Dr. Károssy Csaba kandidátus vállalták magukra a konferencia megszervezésének terheit. Mivel komoly érdeklődés mutatkozott a konferencia iránt, ezért a 2002-es évtől kezdve rendszeresen évente megrendezésre került e szakmai találkozó, amely később külföldi résztvevőkkel nemzetközivé vált. A rendezvény időpontja is kikristályosodott, a tavaszi szemeszter utolsó szorgalmi hetének szombatján tartjuk meg immár idén a 14. alkalommal, május 20. körül.

Kászonyi László és Károssy Csaba nyugállományba vonulása után új szervezőgárda vállalta magára a megrendezés feladatait: Dr. habil. Puskás János a kar Földrajz és Környezettudományi Intézetéből, Dr. habil. Tóth Gábor a Biológiai Intézetből, végül jelen sorok írója a Matematika és Fizikai Intézetből. A konferencia titkári teendőit és a technikai szervezés feladatait Dr. Füzesi István látja el.

Kezdetben a klasszikus természettudományi témák mellett számos közgazdasági témájú előadás is elhangzott, amikor karunk még foglalkozott gazdálkodás és menedzsment szakos hallgatók képzésével is. Ezen előadások száma az utóbbi években jelentősen lecsökkent, örvendetesen megnövekedett viszont a biológiai és antropológiai témában elhangzott előadások száma. Jellegzetes és markáns szeletet képvisel az előadások között a meteorológiai és csillagászati témakör. Fontos szereplői konferenciánknak az elmúlt pár évben a révkomáromi Sellye János Egyetem munkatársai is, akik még a szervezésbe is hatékonyan bekapcsolódtak.

Hosszú évek alatt kiforrt forgatókönyv alapján állítjuk össze a konferencia programját. A megnyitót követően általában két, szélesebb érdeklődésre számot tartó plenáris előadás hangzik el előadásonként fél-fél óra időtartamban, ezután két szekcióban folytatja munkáját a konferencia. Az egyikben hagyományosan biológiai témák (növénytan, állattan, antropológia) kerülnek terítékre, míg a másik szekcióban a meteorológiai, csillagászati, technikai és műszaki témájú előadások hangzanak el. Minden előadás 10 perces, amelyet 5 perc vita, illetve hozzászólás követ.

A két párhuzamosan futó szekciót egy svédasztalos ebéd szakítja meg, ekkor lehetőség van a folyosókon felállított paravánokra kifüggesztett poszter-szekció megtekintésére is. A konferenciák előadásairól videofelvétel készül, amelyek az előadásokat kísérő prezentációkkal együtt szerkesztett formában a videotorium.hu internetes címen elérhetők. Konferenciánkon átlagosan mintegy 50-60 fő vesz részt, s tart is előadást saját új tudományos eredményeiről, a poszter-szekcióban általában 15-20 anyag kerül bemutatásra.

Konferenciánk szervezői kezdetektől fogva komoly hangsúlyt fektettek a fiatal, pályakezdők és doktorandusz hallgatók támogatására, hogy bemutathassák eredményeiket, s megfelelő szakmai segítséget is kaphassanak munkájuk folytatásához. Az elmúlt közel másfél évtized során számos fiatal kutató doktori eljárásának sikeres végigviteléhez tudott így hozzájárulni konferenciánk.

A legutóbbi, idén május 16-án megrendezett konferenciánk programját cikkünkhöz mellékeljük. Terveink szerint az elkövetkezendő években is megrendezzük a „májusi konferenciát", amelyre hívjuk és várjuk ezen sorok kedves olvasóit is!

Dr. habil. Péntek Kálmán, főiskolai tanár
NYME TTMK Matematika és Fizikai Intézet

Vitéz Hábel György:

A MŰEGYETEM SOPRONI DIÁKJA A HÁBORÚ ÉVEIBEN

19. rész

1945. augusztus 9. volt a „világbéke" első napja. Legalább is, naivan ezt hittük. Aztán kiderült, hogy a II. világháború még nem ért véget…

A Nyugati pályaudvar előtti járdán krumplit árult egy kereskedő. Megkérdeztem, hogy mennyi az ára. – 50 pengő kilója – volt a válasz. Karácsonykor nekem édesapám 500 pengőt adott, ez kb. kéthavi fizetése volt. Ezt vittem magammal, és katonaként végigutaztattam a Soprontól Sopronig tartó, hatalmas körutamon. Elindultam karácsonykor Léváról, és 8 hónappal később ebből az összegből csak tíz kiló krumplit vehettem volna. Ilyen nagy volt a pénzromlás a magyarországi tragikus hadműveletek után, a teljes összeomlást követően. Amikor Léváról eljöttem, egy kiló krumpli ára még csak 1 pengő volt.

Meglepődtem, hogy a Nyugati pályaudvar csarnoka épen maradt, hogy közlekednek a nagykörúti 6-os villamosok, békésen gyalogolnak az emberek a járdákon. A mellettem közlekedőktől megkérdeztem, hogy „Hol volt itt ostrom?!" Rám nevettek: – Fiatal úr! Ha kimegy a Dunapartra, majd meglátja a budai vár romjait, és a hidak roncsait a Dunában.

Előbb az Orczy-térre mentem. Korábban ott laktak az unokatestvéremék. A lakásban már idegenek laktak, ők tájékoztattak, hogy az M. család a várba költözött, a Batthyány utcába. A kapott lakcímmel a zsebemben átkeltem a Dunán: a Kossuth tér és a Battyány tér közötti pontonokon úszó fahídon. Csak gyalogosan lehetett rajta közlekedni, rendkívül nagy volt a forgalom. Erről a hídról láttam, hogy a többi híd szerkezete a Dunába rogyott. Budán már sok romos épületet láttam, a tragikus ostrom következményeként. M.-ék utcája, a Batthyány utca, a hegy északi lejtőjéhez simulva, szerencsésen megúszta a rombolást. Nagy volt a viszontlátás öröme. M.-éktől csak annyit tudtam meg, hogy szüleim a Szabolcsvármegyei Vencsellő községben élnek. Szerintük a pontos címet Ádrien nagynénémtől fogom megtudni, aki zöldkeresztes védőnő volt Kisbéren, Budapestre költözött, és most a szülőotthonban asszisztens Kőbányán. Budáról visszamentem, nagy nehezen eljutottam Kőbányára, ahol nagynénémtől megkaptam a szüleim pontos címét. Ádrien néném arra kért, hogy azonnal írjak a szüleimnek egy postai levelezőlapon, mert édesanyám a tragikus események miatt az idegösszeroppanás szélére jutott, és azonnal megnyugszik, ha megtudja, hogy élve és egészségesen kerültem elő, és a húgom is él. Annyi pénzem még volt, hogy futotta egy postai levelezőlapra. Azonnal feladtam a jó hírt a szüleimnek. Annak ellenére, hogy ezek a gondolatok családi jellegűek, mindezt azért tartom fontosnak leírni, mert az életben maradt emberek legfontosabb feladata abban az időben a mindennapi élelem beszerzésén kívül a rokonok felkutatása volt. Oly sok volt a halott, a hadifogoly, a GULAG-rab, a malenkij robotra hurcolt, az eltűntek, az elmenekültek, hogy alig volt olyan család, ahol ne sirattak volna valakit.

Elmentem a Földművelésügyi Minisztériumba, mert úgy hallottam, hogy sem bomba, sem tüzérségi belövés nem érte, és már dolgoznak az új kormány tisztviselői. Akkor is ott volt, ma is a Kossuth téren áll ez az épület, az Országházzal szemben. Nagy meglepetésemre Ajtay Sándorral találkozhattam, nálam idősebb kollégámmal. Ő intézte a háború éveiben az erdőmérnök-hallgatók állami ösztöndíját. Évi 1000 pengőt kaptunk, vagyis, édesapám kb. négyhavi fizetésének megfelelő összeget. Természetes, hogy aki ezt elfogadta, az elkötelezte magát, az állami erdészetnél kíván szolgálni. Én is lelkesen jelentkeztem Kárpátaljára, vagy Erdélybe, a hegyvidéki állami erdészethez. Jelentettem Ajtaynak, hogy 1945. február 24-én megszereztem a diplomámat, egy hónappal a szovjet hadsereg Sopronba érkezése előtt. Megmondtam neki, hogy én voltam az egyetlen diplomázó a szigorlatozók közül, mert a többieket már mind frontszolgálatra hívták be a nyilasok. Csodával határos volt, hogy Magyarország egyetlen még működő egyeteme, a front közeledte és az amerikai szőnyegbombázások ellenére, egyetlen hallgatóért is megtartotta a diplomavédő végszigorlatot. Az is csodálatos eseménynek minősíthető, hogy Sébor János dékán megtagadta a nyilasok parancsát, nem volt hajlandó az egyetemet Németországba menekíteni, – nem úgy, mint a budapestiek, akik Drezdáig futottak. Ajtay Sándor kollégát megkérdeztem: – Szükség lesz-e erdőmérnökre, amikor a Kárpátok hatalmas erdei a visszaállított trianoni határok miatt újból a szomszédok kezébe kerültek? – Megnyugtatott, hogy a debreceni kormány földreform törvénye (600/1945. III. 15.) elrendelte a magyarországi erdők államosítását, ezért itthon is szükség lesz erdőmérnökre. Örül, hogy jelentkeztem, mert kevesen kerültek még elő a menekültek, a hadifoglyok közül, és vannak háborús veszteségeink is. A kinevezésemhez azonban szükség van a politikai múltam ellenőrzésére, ezért ott kell jelentkeznem igazolásért, ahol állandó lakosként voltam bejelentve. Mivel ez Sopronban volt, ezért oda kellett utaznom. Ajtay kolléga még azt is javasolta, hogy a négy demokratikus párt közül lépjek be valamelyikbe, és majd be kell mutatnom a pártigazolványomat, mert enélkül nem kapok állást. Hangsúlyozta, hogy nem akar befolyásolni, de azt javasolja, hogy a Kisgazda Pártba lépjek be, mert a földművelésügyi miniszter Kovács Béla, a Kisgazda Párt főtitkára. Ez előnyt jelent, amikor a miniszter elé terjeszti a kinevezésemet. Hangsúlyoztam Ajtay kollégának, hogy köszönöm a jó tanácsát, de ettől függetlenül is, én csak a Kisgazda Pártba vagyok hajlandó belépni.

Mivel nem volt elég a pénzem a Sopronba utazáshoz, ismerősöktől azt a jó tanácsot kaptam, hogy jelentkezzem a Mária Terézia laktanyában, az Üllői út – Nagykörút sarkán, mert ott van a hazatért hadifoglyok és leszerelő katonák nyilvántartási irodája. Elmentem oda, és kaptam egy katonai vasúti szabadjegyet. Ez akkor nagyon jól jött, de egy év múlva emiatt hívtak be újra, utásznak Szombathelyre, hogy szedjük ki a téglagyári bányagödörből az odagyűjtött aknákat és repülőbombákat, gránátokat, és semmisítsük meg. Ezért kár volt vasúti szabadjegyet kérnem, hiszen így újra berántottak a hadseregbe. Megérkeztem Sopronba, és ezzel a kör bezárult: Soprontól Sopronig öt hónap alatt, – „mindössze" 1500 kilométert tettem meg Közép-Európában, gyalog 600 km-t, amerikai teherautón 200 km-t, különböző vonatokon 700 km-t. (Magyarországról, Ausztrián, Bajorországon, Csehországon, Szlovákián át, Magyarországra). Nem az 1500 km lényeges ebben, hanem hogy 3 amerikai szőnyegbombázásból (Győr, Sopron) sérülés nélkül, élve kerültem ki, megszabadultam a székesfehérvári csatától, a hősi haláltól, a szovjet fogságtól, a tetvek által terjesztett tífusztól, a tüdőgyulladástól, a vesegyulladástól, az angol vadászgépek géppuskatüzétől, a nyugati hadifogságtól, a brünni hadifogságtól, a szlovákok üldözésétől, Budapesten a malenkij robottól. Miért panaszkodjak? A Jó Isten szerencsésen vezette az utamat!

1945. augusztus 11-én érkeztem meg Sopronba, a szétbombázott GYSEV állomás egyik helyreállított vágányára. A Rákóczi utcai diákkollégiumba tértem vissza, elindulásom színhelyére. Megmaradt, nem bombázták szét, de kevesen költöztünk vissza. Sopron három amerikai szőnyegbombázást kapott. A harmadikat már nem Sopronban értem meg, mert akkor katona voltam, a Duna-parti táborban. A harmadik alkalommal már a belvárosra is hullottak bombák. Állítólag az egyetem főépületének kertjébe is hullott bomba, de arról nem tudok, hogy amerikai, vagy orosz bomba volt-e. Jelentkeztem az egyetem dékáni hivatalában. Valika, a titkárnő, lelkesen üdvözölte a hazatért, utolsónak diplomázott diákot. Innen az evangélikus teológia kollégiuma melletti, Alsólövér utcába mentem, ahol egy öreg, baráti házaspárnál hagytam valamennyi ruhaneműt, iratot, tankönyveimet. A márciusi távozásom előtt mindent egy nagy, vaspántokkal megerősített, úgynevezett hajóládába tettem. Az öregek megúszták a front borzalmait, ők számoltak be nekem arról, hogy egy ruszki katona végigku-

tatta a lakásukat, és megdöbbent a hajóládán, mert annak jellegzetes katonai színe volt. Azt hitte, hogy fegyvert rejtegetnek benne. Követelte Laci bácsitól, hogy mutassa meg. Én a ládát lakattal zártam le, ezért a ruszki a davaj-gitárja nyelével szétverte a lakatokat. Vagyis használhatatlanná tette a hajóládát. Látta, hogy papírok, könyvek vannak benne, ezért nem történt semmilyen megtorlás vagy zabrálás. Laci bácsi szemrehányóan mondta, hogy kár volt lelakatolni. A szemrehányás ellenére örültem, hogy más baj nem történt. Náluk hagytam a hajóládát, és visszamentem a kollégiumba.

Másnap a város főterén működő, Sopron vármegyei Igazoló-Bizottsághoz mentem, politikai vizsgálatra jelentkeztem. Közölték, hogy sokan állnak sorba, ezért kéthónapos várakozással számoljak. Az volt a gondom, hogy két hónap alatt miből fogok megélni. Mert a pénzemet az infláció megette. Az egyik tisztviselő ezt véletlenül meghallotta, és azt javasolta, hogy menjek el a megyei földhivatalhoz, mert a földreform térképezése még el sem kezdődött, tehát biztosan kaphatok ott mérnöki munkát. Örömmel elfogadtam a javaslatot, és a földhivatal a Sopron-vármegyei

Hábel György utász-honvéd 1500 km-es útja Soprontól Sopronig, 1945.03.08-tól 1945.08.11-ig.

Kisfalud község kiosztott földjeinek térképezését bízta rám. Igen ám, de nem volt műszerem, mérőszalagom. Az egyetemen azt javasolták, hogy Fekete Zoltán professzor úrnál érdeklődjem. Ő nem a geodéziát tanította nekünk, mégis szívesen adott nekem teodolitot, szögtükröt, mérőszalagot és kitűző rudakat. Ez nagy segítség volt számomra, hálásan megköszöntem. Mérősegédnek magamhoz vettem Nagy Lajos másodéves erdőmérnök-hallgató ismerősömet, és együtt mentünk Kisfaludra. Jelentkeztünk a község bírájánál, üdvözöltük egymást. Közölte, hogy pénzt nem tud adni, viszont elhelyez a kirabolt kastélyban, és gondoskodik az élelmezésünkről. 300 kataszteri hold = 173 hektár területet kellett térképeznem, amely inkább háztáji kerteknek volt kiosztva, mint szántónak, ezért sok parcellából állt. Az időjárás augusztus második felében még kellemes volt. Birtokba vettük a nagyrészt üres kastélyt, megkezdtük a cövekelést és a parcellák bemérését. A hivatalos mérésen kívül a falubeli egyik gazdától is kaptam egy megrendelést, hogy a telkén tegyünk rendet a szomszédja miatti határvitában. Elvállaltuk. A telek azonban olyan kicsi volt, hogy fölöslegesnek látszott oda szögmérőműszerrel felállni. Elég volt oda a prizma, a szalag és a rudak. Mindent rendben találtam, a szomszédok közti vita fölösleges volt. Az a gazda, akinek a telkét mértük, elkezdett követelőzni, és hangsúlyozta, hogy én nem „mérnöki" munkát végeztem, mert nem látta nálam a „kukucskáló" műszert. Követelte, hogy azzal mérjem meg a telkét. Ha nem azzal mérek, egy fillért sem fizet. Ránéztem Lajosra, mosolyogtunk. Mondtam neki: – Menj be a kastélyba, és hozd ki a teodolitot. – Felállítottuk, belekukucskáltunk, a gazda figyelt és megnyugodott. És fizetett egy nagy hízott libával. Két napig díszebédet rendeztünk magunknak. Október elejére elkészültünk a földreform térképével és a névjegyzékkel a telekkönyvezéshez. Visszamentünk Sopronba, leadtam az elvégzett munkát a földhivatalban, és hálálkodva visszavittem a műszereket Fekete professzornak az egyetem Erdőrendezési Tanszékére. A földhivataltól kapott fizetésünk kétheti élelmezésre volt elegendő. Lajos is a Rákóczi utcai kollégiumban lakott, együtt fogyasztottuk el a menzán a kéthavi keresetünket. Nem lettünk tőle kövérek…

(Következő számunk a 20. fejezettel folytatódik.)

Sötétben minden tehén fekete
SZÓLÁSOK, KÖZMONDÁSOK EREDETE
Frazeológiai etimológiai szótár

Elfogultság nélkül állíthatjuk, hogy az idei Ünnepi Könyvhét egyik igencsak számon tartott könyveként jelent meg Bárdosi Vilmos tollából, a Tinta Könyvkiadó gondozásában, A magyar nyelv kézikönyvei sorozat immár 27. darabjaként az „izmos" kötet.

Nem nyári habkönnyű olvasmány a mintegy 750 oldal, ám aki kézbe veszi, nehezen tudja letenni!

Nem zárójelben mondom, hogy a Tinta Könyvkiadó ügyvezető igazgatóját, főszerkesztőjét, az MTA Szarvas Gábor Nyelvészeti Asztaltársaság főtitkárát, Kiss Gábort, nehéz volt elérni. Számos médium kért tőle interjút, hívta meg beszélgetésre a könyv kapcsán.

Mindjárt a könyv elején kapunk egy részletes útmutatót a szavak, fogalmak, böngészéséhez.

A címszó (hívószó) vastag betűvel található, a mondatba való beágyazást segíti egy vonzat. Kapunk eredetmagyarázatot, ikonográfiai utalást, bibliográfiai utalást és az esetleges idegen nyelvi megfeleléseket.

A felcímben említett közmondás például több európai nyelvben is létezik, akár szólásmondásként is. Így az angolban, franciában, hollandban, lengyelben, olaszban, oroszban, portugálban, románban, szlovákban, szlovénben.

Az olvasásban, földolgozásban elmerülőket segítik többek között a felhasznált források, a névmutató /személynevek, földrajzi nevek/, a betűrendes frazémamutató, az eredet-szerinti témakörök mutatója, a Károli- és a Káldi Biblia idézett helyeinek megjelölése és a legvégén a szólások, szólásmondások, szállóigék, közmondások eredet szerinti áttekintő táblázata.

Aki komolyan elszánja magát a vásárlásra, könyvajándékozásra, mindig talál a kiadó honlapján jelentős kedvezményes vásárlási lehetőségeket. Megéri megvenni, megéri olvasgatni. Kitűnő, alapos mestermunka a Szólások, közmondások eredete.

Dr. Bérczessy Lajos

CONTACTDAY 2015 – PIACVEZETŐ VÁLLALATOK A KÖZGAZDASÁG-TUDOMÁNYI KAR KARRIER-NAPJÁN

Az idei tavaszi szemeszterben is megrendezésre került a Közgazdaságtudományi Kar évről évre ismétlődő karriernapja, a ContactDay. A rendezvény az üzleti szféra és az egyetem találkozópontja, egyben egy különleges kommunikációs platform, ahol hallgatók, akadémikusok, üzeletemberek és érintettek közvetlen kapcsolatot teremthetnek egymással.

Színvonalas előadások, kivételes vállalati kiállítók, interaktív kerekasztalok és kedvcsináló tesztvezetés. Ezek azok a szavak, melyek összefoglalják a 2015. március 25-én a Közgazdaségtudományi Kar Aulájában lezajlott idei évi vállalati- és karriernapot, a ContactDay-t. A résztvevő hallgatók és érdeklődők a délelőtti program keretein belül tíz ügyvezető és felsővezető magas színvonalú, érdekes előadását hallgathatták végig, melyeken bemutatkozott a szombathelyi Autófókusz Kft, a Generali Biztosító Zrt., az ALDI Magyarország Élelmiszer Bt., az LuK Savaria Kft. és a Quehenberger Logistics HU Kft., illetve a Béres előadótermünk speciális szakmai előadásokkal várta a hallgatóságot, melyeket Tímár Krisztina HR és álláskeresési szakértő, Dr. Vásárhelyi Árpád a Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logiszikai Kft. vezérigazgatója és az AUDI Hungaria Motor Kft. képviselői, Nagy Lilla és Varga Gitta tartottak meg. Ezzel párhuzamosan az érdeklődők az Aula hátsó részében ízlésesen felállított kiállítói térben a nap folyamán személyesen is felkereshették a cégek képviselőit.

Nagy érdeklődés mutatkozott a hallgatóság körében délutáni interaktív workshopok és kerekasztal-beszélgetések iránt is. A hallgatók a következő témákban vehettek részt kerekasztal-foglalkozáson:

– állásinterjú és életrajz-tanácsadás (Dr. Kópházi Andrea vezetésével),
– karrier (Szakály Tamás vezetésével),
– külföldi tanulmányok és ösztöndíjak (Dr. Erdélyiné Garamvölgyi Éva vezetésével),
– idegen nyelvtanulási lehetőségek és nyelvvizsgák (Dékány Zsigmond és az INYK csapata vezetésével), ill.
– miképp lesz egy jó ötletből vállalkozás (Dr. Egyed Krisztián vezetésével).

További izgalmas programnak bizonyult az Autófókusz Kft. jóvoltából kiállított BMW típusú gépkocsik bemutatása és tesztvezetése.

A Vállalati Kapcsolati Csoport tagjai idén közel ezer céges megkeresést indítottak el annak érdekében, hogy Karunk Aulájában minél több céges képviselőt köszönthessünk személyesen is a ContactDay alkalmával. Így a nem mindennapi vállalati rendezvényen számos piacvezető vállalat is képviseltette magát. Az érdeklődés a vállalati szféra részéről megsokszorozódott a tavalyi siker hírének köszönhetően. A ContactDay célja volt egyben a gyakorlatorientált tudástranszfer és karrierépítés mellett, hogy olyan kommunikációs felületet biztosítsunk a részvevők számára, melyen keresztül később komolyabb kooperációk is születhetnek. Úgy gondoljuk a ContactDay mindenki számára értékes lehetőséget biztosított, és biztosít majd a jövőben is és talán hasznos beszélgetéseket iniciált. Nemcsak, hogy értékes tapasztalatra tehettek szert a résztvevők, de a délutáni programban különböző ajándéktárgyak kerültek kisorsolásra. A Kisalföld napilappal indított közös szlogenpályázat nyertese, Kiss Gergő is átvehette nyereményét, a soproni VOLT-fesztiválra szóló heti bérletét. A nyertes szlogen: „Sopron, Közgáz, ContactDay. A jövődért Te tegyél!".

Találkozzunk jövőre is a ContactDay-en! Tegyünk együtt a jövőért!

Horváth Ágnes
NYME KTK

DR. IKER JÁNOS ELISMERÉSE

Kollégánk, Dr. Iker János, a Regionális Pedagógiai Szolgáltató és Kutató Központ főigazgatója kiemelkedő hatású oktatási-nevelési munkájáért, valamint a pedagógiai gyakorlatot segítő kiemelkedő tudományos tevékenysége elismeréseként Apáczai Csere János-díjban részesült az idei pedagógusnapon. A kitüntetéshez gratulálunk!

Dr. Iker János a kitüntetést június 4-én vehette át Budapesten.

PSZK

KAZINCZY-DÍJ: ISMÉT SZOMBATHELYI EGYETEMISTA HOZTA EL A RANGOS DÍJAT

Idén Esztergomban rendezték a Kazinczy Ferencről elnevezett Szép Magyar Beszéd Verseny országos döntőjét, amin a hazai felsőoktatásban tanuló hallgatók vehettek részt. Egyetemünket Szalai Szabolcs kommunikáció és médiatudomány szakos hallgató képviselte. A felkészülés maximálisan sikerült és ismét Szombathelyre került a Kazinczy-díj. Felkészítő tanára Dr. Czetter Ibolya PhD intézetigazgató, főiskolai tanár. Bővebben a Szombathelyi7 c. lapban olvashatunk a sikerről: http://szombathelyi7.hu/hirportal/kultura/6400-szepen-beszelt-es-nyert

NYME SEK

NYERTES Y GENERÁCIÓS BÚTORCSALÁD

Az INVEMO Kft. 2015 áprilisában „Bútor újratöltve" címmel pályázatot írt ki a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, az Óbudai Egyetem, a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem és a Nyugat-magyarországi Egyetem formatervező hallgatóinak egy innovatív, Y generációs bútorcsalád kifejlesztésére. A pályázat nyertese a Nyugat-magyarországi Egyetem hallgatója, Kis Anett lett, akinek „Tett-risz-álom" című pályázati anyaga lenyűgözte a kiírókat.

Az INVEMO (Innovatív Vezetési Modellek Kft.) egy kis családi vállalkozás, amit két Y generációs gyermek és a mérnök közgazdász anyuka működtet. Eddig elsősorban nagyobb projektek menedzselésével, szervezetfejlesztéssel, tanácsadással és kereskedelemmel foglalkozott a cég. A szép és praktikus lakberendezést mindig is nagyon kedvelő tulajdonosoknak tavasszal az az ötletük támadt, hogy érdemes lenne kifejleszteni és a piacon megtesztelni egy olyan – kifejezetten az Y generációs fiatal felnőttek igényeit kielégítő – bútorcsaládot, amely szakít a bútorokról alkotott eddigi paradigmákkal és kiszolgálja a folyton mozgásban/költözésben lévő ifjakat. Az ötletet tett követte, egy műszaki szakembert bevonva elkezdődött a tervezgetés. Kialakult a kép egy olyan bútorcsaládról, ami egy speciális profilra alapozva könnyen szétszedhető, újra összerakható, bármikor egy nagyobb dobozba betehető és gond nélkül szállítható. Már minden készen állt arra, hogy belefogjanak a megvalósításba, amikor felmerült az a kérdés, hogy vajon ez-e a legjobb megoldás a megadott célrendszerre? Ekkor született az elgondolás, hogy érdemes lenne olyan fiatalokat bevonni az ötletelésbe és tervezésbe, akik éppen ezt a szakmát tanulják, designerek vagy tervezők szeretnének lenni, ráadásul – Y generációsok lévén – ők ismerik legjobban a saját igényeiket. Végül az az elhatározás született, hogy a designer-képzésben részt vevő egyetemeken kiírnak egy pályázatot, amiben csupán a célrendszert fogalmazzák meg és várják a fiatalok különböző megoldásait a problémára.

Így született meg a nyertesnek 100.000 Ft-os pénzjutalmat kínáló pályázati kiírás, melyet röviden bemutatunk. „A pályázat célja olyan innovatív, alapvetően tároló bútorcsalád megtervezése, kidolgozása, ami szakít a bútorokról alkotott eddigi koncepciókkal (fa, farostlemez, nehéz, nem változtatható, nem mobil, nehezen összerakható, színtelen, stb.) és az Y generációs életviteli igényeket - mobilitás, variálhatóság, változatos, színes anyagok, környezettudatosság, önkifejezés és funkcionalitás - jól kielégíti."

Alapvető szempontmegadások a tervezéshez a következők voltak:

1. Alapvetően újrahasznosított anyagot, vagy egyéb, kiemelten környezettudatos anyagot tervezz az alap szerkezethez – szakíts a fával, gondolj az erdőkre!

2. Egészítsd ki, díszítsd, kombináld különböző egyéb anyagokkal (textil, üveg, fém, stb.)

3. Használd bátran a színeket és tégy javaslatot a bútorcsalád különböző választható stílusaira (industrial, klasszikus, romantikus, country, stb.) – ugyanaz a szerkezet, különböző stílusokban is elérhető legyen.

4. A bútorod egyszerű elemekből álljon, elemenként, csomagban szállítható, otthon is könnyen összerakható, lehetőség szerint kötőelem mentes legyen – találj ki kreatív, mégis egyszerű illesztési módokat.

5. Olyan elemekből, úgy alkosd meg a bútorodat, hogy bármikor szétszedhető és új variációban összerakható legyen, így lehetőséget teremtsen a bútor használójának önkifejezésre is – „Made By You" – ennek megtámogatására javasolj számítógépes applikációt (ezt természetesen nem Neked kell megtervezni, elég az ötlet).

6. Könnyen kiegészíthető legyen újabbnál újabb elemekkel.

7. Legyen benne valami plusz, ami többé teszi egy egyszerű terméknél.

8. A bútorcsaládod egyszerűen tisztántartható, minimális karbantartási igényű és hosszú élettartamú legyen.

9. Ne legyen túlzottan drága anyagokból, legyen versenyképes a most piacon lévő hagyományos bútorokéval (ár/érték arány).

10. A bútorcsalád webáruházban is jól bemutatható legyen, a különböző variációk, stílusok a felhasználó által önállóan megtervezhetőek, majd online is megrendelhetőek legyenek.

Az értékelés során többek között figyelembe vették a célközönséget, a környezettudatosságot, a megoldás innovációs tartalmát, a variálhatóságot, a praktikusságot, a minőséget, a tartósságot, az esztétikumot.

A pályázat nyertese Kis Anett, akinek „Tett-risz-álom" című pályázati anyaga lenyűgözte a kiírókat. A megtervezett termék ugyanis sokban hasonlított arra a bútorra, amit a cég maga is megálmodott, annak ellenére, hogy az eredeti ötletet a pályázókkal nem osztották meg, csak a célrendszert definiálták.

A tervezés során Kis Anett olyan bútor megalkotására fektette a hangsúlyt, ami mobilis és átalakítható, így különböző funkciókat betöltő bútorrá változtatható. Elsősorban könyvszekrények, térelválasztók tanulmányozására fektette a hangsúlyt. Gondos figyelmet fordított a színvilág kialakítására, vidám bútorok minimál stílusban volt az alapgondolata. Kutatásokat végzett a variálható, egymásba/egymásra építhető bútorok területén, a játékosság, színesség, összeilleszthetőség vezette a kialakult formavilághoz. A kialakított bútorban a „tetrisz" formákat a különböző színek, anyagok, nyitott-zárt bútorelemek segítségével alakította ki. A terméket kis, különálló dobozok alkotják, melyekben zárt és nyitott részek találhatók. A zárt részek fiókosok vagy ajtóval zárhatók, míg a nyitott elemekben PMMA (plexi) dobozok találhatók. A dobozok kivehetők, különbözőképpen helyezhetők vissza, pl. 90°-al elforgatva tárolóegységként funkcionálnak. Az egyes variációk vállfás szekrényrésszel egészíthetők ki. Ezáltal a bútor még inkább személyre szabható, több lehetőséget rejt magában. A mindkét oldalról nyitható szekrény térelválasztóként is alkalmazható és könnyű hozzáférést biztosít. Az elemek sokféleségének köszönhetően a vásárlók előtt álló lehetőségek száma határtalan. Kedvük, személyiségük, stílusuk szerint szinte bármilyen formában megvalósíthatják a bútorral kapcsolatos elképzeléseiket. A fiókos, ajtós, vállfás egységeknek

köszönhetően növelhető a tárolóegység. Hálószobában tároló bútorként, térelválasztóként nappaliban, mint könyvespolc, tároló szekrény, illetve ismételten, mint térelválasztó remekül funkcionál. Mivel főként kis egységekről beszélünk, kisebb lakásbelsők berendezése sem jelent problémát, ugyanakkor bővítésének csak saját képzeletünk szab határokat. Nagy terekben ugyanúgy megállja a helyét, mint kicsikben, akár komplett bútoregyüttes kialakítására is alkalmas. Alapanyagát tekintve a környezettudatosság szem előtt tartása volt a cél, így az EGGER által forgalmazott EUROLIGHT könnyűszerkezetes lapokra és a színes plexidobozok fröccsöntéses kialakítására esett a választás.

Elmondható tehát, hogy Kis Anett olyan Y generációs bútorcsaládot alakított ki, amely tömegtermelésre is alkalmas, sokoldalú, bővíthető, variálható. A bútorcsalád a variálhatóságnak és a színes kivehető plexidobozoknak köszönhetően izgalmat visz a minket körülvevő környezetünkbe. Mivel sok nyitott és áttetsző felületet tartalmaz, ezért könnyed, légies, kapcsolatot teremt az általa elválasztott tér között.

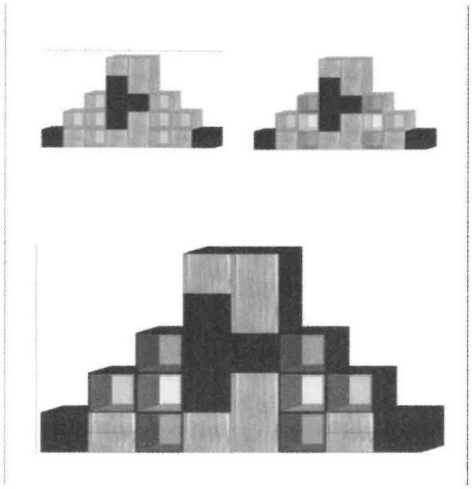

Kis Anett: „Tett-risz-álom"

Kiss Anett formatervezéssel kapcsolatos tanulmányait az Óbudai Egyetem ipari termék- és formatervező mérnök szakán kezdte, ahol főként a textilipar területén tett szert ismeretekre. Miután az alapképzést befejezte, úgy döntött, a tervezés más területén is kipróbálja magát. Mindig is érdekelte a fa világa, ezért tanulmányait a Nyugat-magyarországi Egyetem SKK ipari terméktervező mérnök MSc képzésén szerette volna folytatni. Sikeres felvételt nyert, mára már az egyetem másodéves MSc hallgatója. Tanulmányai befejeztével a bútoriparban szeretne tovább tevékenykedni. Saját maga vallja:

„Remélem, sikerül megvalósítani egyéb elképzeléseimet is. Amióta próbálom meghatározni céljaimat, azt tartom szem előtt, hogy valamilyen módon segíthessem az embereket. Úgy érzem, a formatervezés erre egy remek lehetőséget nyújt. A pályázatról egyik kedves tanáromtól, Antal Mária Rékától szereztem tudomást és ő bíztatott a pályázaton való részvételre. Egyszerűen látta bennem a lehetőséget, amiért nagyon hálás vagyok. A pályázat kiírásban több szempont is felkeltette a figyelmemet. Tetszett a környezettudatosság előtérbe helyezése. Emellett szeretem az „egyszerűen nagyszerű" dolgokat. A variálhatóság, többfunkcióság, egyszerű formavilág pedig mind részét képezték a kiírásnak. Örömmel töltött el egy ilyen bútor megalkotása. Őszintén szólva nem számítottam rá, hogy én leszek az a szerencsés, akit kiválasztanak a pályázat nyertesének. Amikor megkaptam az e-mailt, újra és újra el kellett olvasnom, míg végül sikerült elhinnem."

„Köszönöm szépen a lehetőséget az INVEMO Kft-nek és tanáromnak Antal Mária Rékának a sok segítséget, ami elképzeléseim megvalósításához vezetett." – nyilatkozta a pályázat nyertese.

Markó Andrea,
Antal Mária Réka
NYME SKK

EGYETEMÜNK GYAKORLÓ ÓVODÁI SIKERESEN SZEREPELTEK AZ IDEI OVIOLIMPIÁN

2015. június 2-án került megrendezésre Sopronban az Oviolimpia – idén először a Káposztás utcai Stadion futballpályáján.

A Lewinszky Anna Gyakorló Óvoda minden évben részt vett az eseményen, 10 fős csapattal képviseltették magukat. Eddig mindig jól szerepeltek az óvodások, megszerezve az első hat hely valamelyikét. Idén sikerült a győzteseknek járó serleget elnyerniük a 18 csapatos vetélkedésben. Az Aranykapu Tagóvoda idén indult először az olimpián és hatodik helyezést értek el. A két óvoda közösen készült fel a megmérettetésre, együtt gyakorolták a feladatokat is a versenyt megelőzően. A rendszeresen végzett testnevelés foglalkozásoknak köszönhetően a gyerekek részéről nem igényelt különösebb felkészülést a sportversenyen való részvétel.

A Lewinszky Anna Gyakorló Óvodában nagy hagyományai vannak a gyerekkori sportolás megszerettetésének. Az óvodapedagógusok jó szakmai felkészültsége a kiváló tárgyi, és létesítmény feltételek hozzásegítik a kicsiket a sportos életmód kialakításához.

„Óvatosan bánunk a gyerekek versenyeztetésével, fontos odafigyelni arra, hogy az ovisok ne sérüljenek egy ilyen megmérettetés során. Olyan élményben kell részesíteni őket, hogy senki ne érezze magát vesztesnek. Lehet sportolni a mozgás örömeért, a csapatszellem fejlesztéséért és még számos más okból." A nagycsoportosoknak az iskolára való felkészülésben is segíthet, hiszen a sport fegyelemre, szabálytudatra neveli őket." – Kozák Tamásné óvodavezető szerint.

Az óvodásoknak ajándékpólót, oklevelet és kupát adott át dr. Simon István alpolgármester, Barcza Attila és Csiszár Ákos önkormányzati képviselő a város nevében.

Az Oviolimpia versenyszámai a következők voltak: 25 méteres futás, kosárra dobás 1,4 méter magas gyűrűbe, szlalom váltóverseny, feladatok akadálypályán és kapura lövés.

A helyezésektől eltekintve minden óvodás nyertes volt, hiszen a délelőtt folyamán az egészséges csapatszellem és a jókedv volt a főszereplő.

Kozák Tamásné és Bucsy Gyöngyvér

INTERJÚ OLLÉ GELLÉRT FRISS DIPLOMÁS FORMATERVEZŐVEL

A Simonyi Károly Kar Alkalmazott Művészeti Intézet idén végzett hallgatójának sűrű év áll a háta mögött. Ollé Gellért számos szakmai versenyen szerepelt kiemelkedő teljesítménnyel az elmúlt időszakban. Eddig elért sikereiről, az ide vezető útról és jövőbeni terveiről beszélgettünk.

– Az utóbbi pár hónap leforgása alatt sikert sikerre halmozott. Először az OMDK II. helyezés, aztán a Rektori Dicséret, majd a Gollob József-díj és most a napokban első helyezés a Kereskedelmi és Iparkamara pályázatán. Kevés hallgatónak adatik meg tanulmányai során, hogy ilyen sikersorozatot tudhasson magáénak. Melyikre a legbüszkébb? Lehet ezeket az elismeréseket rangsorolni?

– Visszanézve az elmúlt pár hónap eseményeire valóban nagyon jó érzések fognak el. Ez azért is érdekes, mert a félév elején nem úgy jöttek össze a szakmai jellegű ügyeim, ahogyan szerettem volna, ezért nem indult felhőtlenül a munka. Örülök neki, hogy a kezdeti nehézségek ellenére végül sikeresen tudtam zárni. Nem hittem volna. Természetesen nehéz rangsort állítani az elismerések között. Az Iparkamara díja és a Gollob-díj talán mégis mélyebben érintenek, mert ott a diplomamunkámat érte elismerés. Ez azért fontos nekem, mert ez nem csak egy megoldandó probléma volt számomra, hanem szívből csináltam. Az eddigi projektjeim közül ebbe tettem bele a legtöbbet magamból. Elképesztő visszaigazolás, hogy az, amit meggyőződésből tesz az ember, azt mások is értékesnek találják.

– Milyen munkáját díjazták II. helyezéssel az OMDK-n?

– Egy porcelánból készült mosdótál koncepcióval indultam, melyet a tavalyi Villeroy&Boch és Caracalla által kiírt formatervezési pályázatra készítettem. Akkor első helyezést sikerült elérnem vele.

– Mi volt az az innovatív diplomamunka, amit a Kereskedelmi és Iparkamara első helyezéssel jutalmazott, amikor az elbírálásnál az volt a fő szempont, hogy a gazdaság számára is hasznosítható innovatív megoldások legyenek a dolgozatban?

– A diplomamunkám címe: Három dimenziós nyomtatás a tárgyalkotásban. A szakdolgozatomban a nyomtatás múltjával, jelenével és tendenciáinak elemzésével foglalkoztam, majd a feltárt problémákra és lehetőségekre adtam egy tárgyi választ. Terveztem egy kifejezetten az otthoni felhasználású nyomtatókra optimalizált csomópont készletet, mellyel modulárisan építhetünk bútorokat, tároló rendszereket, térelválasztókat. A variációk száma a felhasználó fantáziáján múlik. A projektet megtekinthető a behance.net-en:
www.behance.net/gallery/27812109/Print-To-Build-3D-printed-joint-collection
Illetve a nyomtatáskész fájlok letölthetők a cults.com-ról:
https://cults3d.com/en/various/print-to-build-joint-collection

– Miért és hogyan lett formatervező?

– A történet abból a szempontból érdekes, hogy a szüleim mindig is mérnöknek szántak, abból a megfontolásból, hogy van érzékem a reáltudományokhoz. Még gimnáziumban a rajztanárom támogatásával jutottam el arra felismerésre, hogy a művészeti pályán fogom megtalálni a helyemet. Ezután megtettem minden tőlem telhetőt, hogy bejuthassak egyetemre. Időközben a szüleim is belátták, hogy nem alaptalan a jövőképem és támogatták a céljaimat. Egy pillanatra sem bántam meg, hogy majd 10 éve másképpen döntöttem, mint ami logikusnak tűnt akkor.

– Az egyértelmű, hogy tanárai a formatervezés szakon milyennek látják az Ön tehetségét és teljesítményét, hiszen ezt leírták az indoklásban, amikor Rektori Dicséret kitüntetésre javasolták. Emellett nem véletlen, hogy a Gollob-díjat is Önnek ítélték oda. Végzett formatervezőként Ön hogyan látja az Alkalmazott Művészeti Intézetet?

– Előreszaladva a válaszban elképesztően szép három évet töltöttem az AMI-ban. Szép, de nem felhőtlen három évet. Ami egyrészről hátránya az Intézetnek, az másrészről hihetetlen előny is, mégpedig, hogy önállóságra nevel. Ahhoz, hogy meg tudjuk oldani a felmerülő nehézségeket, nagyon nagy szükség van a hallgatók közötti összefogásra, ami magas szinten meg is valósul. Azt látom, hogy az AMI kiemelkedő a hallgatók közötti segítségnyújtás szempontjából. Hihetetlenül jó a közösség. Ami a tanárokat illeti, szerencsére sikerült megtalálnunk a közös hangot és hatékonyan tudtunk együtt dolgozni. A harmadik év végére egészen összecsiszolódtunk szakmailag és emberileg is.

– Közeli és távoli jövőre vonatkozó tervek? Megy tovább mesterképzésre?

– A közeli jövőben Budapestre költözöm, mivel felvételt nyertem a MOME formatervező művész mesterképzésére. A tanulás mellett mindenképpen szeretnék dolgozni, akár állandó munkahelyen, akár egyéni megrendeléseket teljesítve. A munkalehetőségek indokolják a pesti tanulmányaimat is. Későbbiekben szeretnék dolgozni pár évet külföldön egy profi stúdióban, hogy szakmai tapasztalatokat és kapcsolatokat gyűjtsek, illetve, hogy a nyelvtudásomat fejlesszem.

– Mint formatervező, szakmailag mire vágyik legjobban?

– A távoli célom az, hogy a saját stúdiót alapítsak itthon. Fontosnak tartom, hogy Magyarországon alkossak és hosszútávon az itteni problémákra reflektáljanak a munkáim. Kizártnak tartom, hogy egy globális nagyvállalatnál praktizáljak hosszú időn keresztül. Jobban érdekelnek a kisebb, személyre szabott és kisebb közösségek érdekeivel foglalkozó projektek.

Wesztergom Viktorné

EGYRE TÖBB DIÁK AKARJA ELFOGLALNI AZ EGYETEMET

2015. január 30-án a NYME KTK ismét megrendezte népszerű Egyetemfoglaló játékát. A verseny idén a tőzsde működését szimulálta.

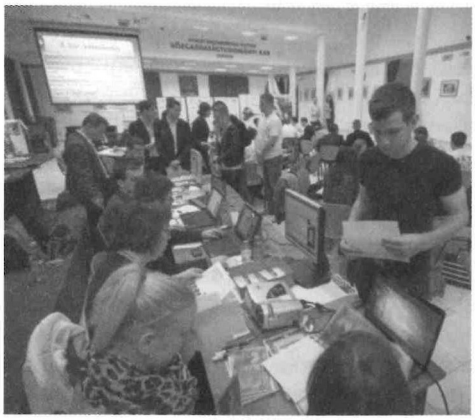

Az Egyetemfoglaló játéksorozat a régió középiskoláit célozza meg azzal a nem titkolt szándékkal, hogy minél több továbbtanulni vágyó ismerje meg egyetemünk Közgazdaságtudományi Karát, kapjon kedvet a közgazdász szakmához, és tanulmányaihoz a soproni közgazdász kart válassza.

A vetélkedő egyre sikeresebb, a tavalyi 11 résztvevő csoporthoz képest idén 17 csapat adta be jelentkezését a versenyre – igaz, hogy az influenza és a sítáborok némileg megtizedelték a csapatokat –, de így is Győrből, Kőszegről és Csornáról is ideutaztak a játék kedvéért, a soproni középiskolák közül pedig többen több csapattal neveztek.

A tavalyi vetélkedő a falusi önkormányzatok működésébe nyújtott betekintést, idén pedig a tőzsde működését modellezte a játék. A csapatok egymilliós kezdőtőkéjükből különféle kockázatú befektetési lehetőségek, értékpapírok közt választhattak, kialakítva saját portfoliójukat. Ezek után – csakúgy, mint a valós világban – hírek érkeztek, amik némelyike befolyásolta az értékpapírok árfolyamát. A csapatok ezek után eldönthették, hogy változtatnak-e a befektetéseiken, vagy megmaradnak az eredeti konstrukciójuknál.

A játék két és fél órája alatt nemcsak háborúk törtek ki, gyémántbányákat fedeztek fel, és jobbnál jobb találmányok vitték előrébb a világot, hanem minden csapat létrehozott egy új vállalkozást is, amibe a többiek befektethették a pénzüket.

A napelemes barlanglámpától a hordozható gyermekbörtönig, a pasifogó mobiltelefonos applikációtól az agykapacitást növelő beépíthető memóriáig sokféle igen kreatív vállalkozás született, bebizonyítva ezzel a résztvevők ötletességét, és tovább fokozva a kiváló hangulatot.

A rendezvény egyben facebook-esemény is volt, amelynek oldalára a versenyzők a helyszínen készült selfikkel versenyezhettek egy húszerzerforintos feltöltésért.

A tőzsdejátékot a győri Jedlik Ányos Gépipari és Informatikai Szakiskola BROker csapata nyerte, akiket a soproni Berzsenyi Dániel Evangélikus Gimnázium „Aladdin és a többiek" csapata követett. A harmadik helyen ismét a Jedlik egyik csapata végzett: a Győri Tőzsdecápák.

A visszajelzések alapján a diákok nemcsak jól érezték magukat a rendezvényen, hanem máris többen bejelentkeztek a jövő évi V. Egyetemfoglalóra.

A szervezők remélik, hogy nemcsak a versenyen, hanem a hallgatók közt is viszontlátják majd a most megismert lelkes tőzsdézőket.

Dr. Katona Györgyné
NYME KTK

KARRIER NAP AZ APÁCZAIN

Az Apáczai Karrier Iroda szervezésében 2015. április 22-én 5. alkalommal került megrendezésre a Karrier Nap, amely nagyszámú érdeklődés mellett sikeresen megvalósult aktuális és friss információkkal szolgált a hallgatóság részére.

14 órai kezdettel dr. Halbritter András dékán-helyettes köszöntötte a résztvevőket, majd Csurák Erzsébet az Apáczai Karrier Iroda vezetője megnyitotta a rendezvényt.

Elsőként Dr. Pongrácz Attila adjunktus tartott előadást Honnan hová? címmel, aki prezentációjában arra a kérdésre fókuszált, hogy a pályatervezés és realitás mennyire függ össze, milyen célokkal kerülnek be a hallgatók egy felsőfokú intézménybe, mit várnak el a képzéstől és a pályára lépéstől. Az előadás keretében szó esett még a munkaerőpiac és foglalkoztatás aktuális problémáiról is.

Horváth Szabolcs ügyvezető igazgató prezentációjában a Professio Klasztert szakképzéseinek projektjeit mutatta be. Felhívta a hallgatók figyelmét arra, hogy a különböző – kisebb és nagyobb – cégek részére is elengedhetetlenül fontosak a jó szakemberek. Kitért arra is, hogy milyen kapcsolódásokat lát a kar képzéseiben részt vevő diákok és a Klaszter elvárásai és igényei között. Ez a bemutatkozás hallgatóink felé azért is volt nagyon fontos, mert a NymE Apáczai Kar és a Professio Fémipari és Szakképzési Klaszter együttműködési keret megállapodást ír alá, amely a jövőben a két fél sokoldalú szakmai együttműködését eredményezheti.

Szombath Tímea, a Katedra Nyelviskola Győri Kirendeltségének vezetője, arról tartott előadást, mennyire fontos a nyelvismeret az életpálya tervezés szempontjából. A nyelviskola tapasztalatai szerint azok az emberek, akik idegen nyelvet beszélnek, nagyobb eséllyel szerepelhetnek a hazai és nemzetközi munkaerőpiaci versenyben és megmérettetésben. Több példával alátámasztva bemutatta az idegen nyelv elsajátításának korszerű nyelviskolai módszereit is.

Bodrogi Flóra az Erasmus program keretében korábban Grazban tanult, és az ott szerzett tapasztalatok tükrében számot adott arról, hogy milyen hatalmas élménnyel és tudással gyarapodik az ember, ha elvállal egy ilyen kihívást és megmérettetést. Elmondta, hogy személyisége minden területen fejlődött, nem csak a nyelvismerete lett stabilabb. Megélt élményei alapján arra bíztatta a hallgatókat, hogy használják ki ezt az egyedülálló lehetőséget és próbálják ki magukat egy idegen ország kultúrájában.

Őrhalmi Krisztián, a Work Force munkaerő-közvetítőcég szakembere arról beszélt, hogy ő vezetőként hogyan látja a munkaerőpiacra kilépő fiatalokat, és általában a munkáltatók mit várnak el az Y generációtól az állások betöltése kapcsán.

Végül, de nem utolsó sorban a Budapesti Divatiskola egyik frontembere, Nádor Adrienne kommunikációs igazgató tartott rövid prezentációt arról, hogy mivel foglalkozik iskolájuk, miben segíthetik a fiataloknak egy általuk szervezett kurzuson, vagy személyiségépítő táborban, ahová a kar hallgatóit is várják. A nyár folyamán 2 időpontban is szeretnének tábort rendezni Győrben, amelynek az Apáczai Kar adhat otthont. Végül levetített az iskolájukat reprezentáló image-filmet, amely kellő inspirációval és ismerettel szolgált hallgatóink részére. Az előadások után Csurák Erzsébet mindenkinek megköszönte a színvonalas előadást, a hallgatóknak a megjelenést és lezárta az 5. Apáczai Karrier Napot.

A Karrier Nap kísérő eseményei 13 és 16 óra között zajlottak, ahol a hallgatóknak lehetőségük volt néhány partnerünket közelebbről is megismernie, szakmai konzultációkat folytatni.

Kiállítóink voltak: Katedra Nyelviskola Győri Kirendeltsége, euDIÁKOK – az euCSOPORT tagja (Budapest), ProDiák – A ProHome cégcsoport tagja, Kontakt Pont Iroda Győr, Budapesti Divatiskola, PannonWork Iskolaszövetkezet Győri Kirendeltsége, HR Campus Plus Iskolaszövetkezet Győri Kirendeltsége.

NYME AK

BÚCSÚZUNK...

Emelkedett hangulat, jókedv és meghitt pillanatok. A BPK-HÖK szervezésében, hosszú idő után idén első alkalommal, végzős hallgatóink elbúcsúztak diáktársaiktól, tanáraiktól.

A hagyományteremtő szokást életre keltő gondolat már jó ideje érlelődött oktatóinkban és vezetőinkben. Méltó, mégis könnyedebb hangvételű ünnepséggel, némi jelképes ajándékkal, közhelymentes zárszavakkal, vidámsággal, időnként meghitt pillanatokkal találkoztak azok, akik megtisztelték jelenlétükkel a végzős évfolyamok búcsúestjét.

A HÖK alelnökének üdvözlő szavai után kezdetét vette az ünnepség, ami egyszerre volt bensőséges és megható. A hagyományteremtő módon szerveződött ballagási ünnepség fókuszában a hallgatók könnyed humorral fűszerezett visszaemlékezése állt az itt eltöltött évekre. Ugyanakkor a legmélyebb és legőszintébb tiszteletadásnak is alkalmat teremtettek végzős hallgatóink oktatóikhoz intézett búcsúgondolataikban. Az ünnepség keretét a Révész József tanársegéd kollégánk által vezetett Benedek kórus adta, kiegészülve a harmadéves óvodapedagógus-hallgatók akusztikus gitárkíséretével. Dékán úr búcsúszavait „hamuba sült pogácsákba" csomagolta, aki üzenetében kiemelte azt a kollektívát (kari vezetők, oktatók, hivatali dolgozók, kollégák) akik befogadták, patronálták, lehetőségekhez juttatták és most büszkén és elégedetten búcsúznak hallgatóiktól.

Dr. Kovács-Gombos Gábor és Dr. Gáspárdy Tibor egyetemi docensek, valamint a Dékáni Hivatal munkatársainak segítő közreműködésével emléklapot és egy a „képzőhöz" való kötődésüket szimbolizáló, bőrtarisznyába csomagolt, égetett agyaggolyót vehettek át végzős hallgatóink.

A hagyomány jövőre újraéled a HÖK szervezésében, hogy teremtsünk alkalmat és lehetőséget az örömteli emlékek felidézésének és a kölcsönös tiszteletadásnak.

Hálás köszönet a HÖK vezetőinek, valamint Révész József tanársegéd kollégánk lelkes munkálkodásának, hogy az ünnepség létre jöhetett és megújult formában ismét hagyományaira talált.

Dr. Haász Sándor
PR-munkatárs

SELMECI DIÁKOK A SZENTENDREI SKANZENBEN

2015. május 24–25-én, Pünkösd alkalmával ismét megrendezésre került a Szellemi Kulturális Örökség Nemzetközi Találkozója. Idén a Selmeci diákhagyományok képviseletében miskolci, székesfehérvári és soproni diákok is részt vehettek a rendezvényen.

A Selmeci diákhagyományok – a selmecbányai Bányászati és Erdészeti Akadémia diákhagyományainak továbbélése a jogutód intézményekben (Miskolci Egyetem, Nyugat-magyarországi Egyetem) – 2014 szeptemberében került fel a Szellemi Kulturális Örökség Nemzeti Jegyzékére. A szellemi kulturális örökség ugyanolyan fontos, mint az anyagi kulturális örökség, azonban első pillantásra nem olyan nyilvánvaló, hiszen nem kézzelfogható. Ez a kifejezés olyan dolgokra utal, amelyek nem láthatóak: az élő hagyományok, képességek, szakértelem és tudás a legkülönbözőbb területekről.

A nemzeti jegyzéken szereplő közösségek a Skanzen portáin mutatták meg örökségükként elismert szokásaikat, kézműves és szóbeli hagyományaikat. A zenés-táncos produkciókon kívül kézműves foglalkozások, viseletpróbák, gasztronómiai bemutatók és tánctanulás helyszínévé vált a múzeum. A programot egész napos felvonulások és színpadi bemutatók kísérték, az ünnep hangulatát pedig a pünkösdölő gyerekek királyválasztása és királynéjárása teremtette meg.

Sopronból 4-en érkeztünk az eseményre. Megcsodálhattunk számos ismert és kevésbé ismert népszokást, találkozhattunk többek között busókkal, csipkeverőkkel fazekasokkal. Láthattunk kalocsai és matyó viseletet és néptáncot. Mi, diákok egy kisebb kiállítással vártuk a nézőközönséget, bemutattuk egyenruháinkat, korsóinkat, könyveinket és egyéb tárgyi emlékeinket, valamint elmeséltük az akadémia történetét. Természetesen a nóták sem maradtak el, vidám nótaszó verte fel, – ha csak egy kis időre is – az újra benépesült skanzen csendjét.

Szalai Barnabás
III. éves erdőmérnök-hallgató

CSUDATETTEK A BARTÓK TEREMBEN

Horváth Barnabás Szent Miklós csudatettei – oratórikus képek 7 tételben ősbemutatója a Savaria Szimfonikus Zenekar és a Berzsenyi Dániel Vegyeskar közreműködésével, Vinczeffy Adrienne vezényletével.

Már fél évtizedes múltra tekint vissza a Nyugat-magyarországi Egyetem Hang Műhelyének és a Berzsenyi Dániel Vegyeskarának közös összművészeti programsorozata, a Mennyei-Harmóniák Egykor és Ma.

A sorozat még 2009-ben kezdődött, középpontjában Esterházy Pál (1635–1713) nádor, hadvezér a törökellenes harcok ismert alakjának művészeti tevékenysége állt, ezen belül is az 1711-ben megjelent és legendássá vált Harmonia Caelestis kantátáinak megszólaltatása. Az újdonságot nem az jelentette, hogy a zenei produkciókhoz vándorkiállítás és a korabeli barokk költészet remekeinek megszólaltatása kapcsolódott, hanem az, hogy kortárs zeneszerzőket kértek fel; értelmezzék újra az egykori verses költeményeket, kantátákat. Az eredmény és a siker mindenkit meglepett. A közeljövőben CD-n is hallhatóak lesznek az egykori, valamint a kortárs zenei és prózai kompozíciók. A Mennyei-Harmóniák Egykor és Ma ötlete folytatásra ítéltetett.

S mi mással is folytatódott volna, mint Esterházy Fényes Miklós herceg házi zeneszerzőjének, Joseph Haydn Szent Miklós miséjének (1772) a megszólaltatásával, amihez Horváth Barnabás frissen komponált műve, a Szent Miklós csudatettei „társult". Joseph Haydn az Esterházy herceg szolgálatába lépve írta meg az „ura" védőszentjéről elnevezett misét. Horváth Barnabás Erkel-díjas zeneszerző egy 16. századi kozári plébános és iskolamester, Péchy Ferenc költeményéhez nyúlt vissza. Az 1529-ben keletkezett versfüzér, Antonius Manicellus Veliternus (1452–1505) latin nyelvű himnuszának fordítása és átértelmezése, oly korban öltött testet, amikor „János király volna kéncses jó Budába", (értsd: Szapolyai János), és mikoron a mohácsi csata után három évvel az oszmán-török hadak éppen Bécsig masíroztak. Mi másban reménykedhettek a magyarok, különösen a déli végvidékeken élők, mint a csodákban vagy oly csudatettekben, amelyekkel annak idején Miklós püspök hívta fel magára a figyelmét. A Nyugat-magyarországi Egyetemen oktató zeneszerző tanár, Horváth Barnabás megtartotta a veretes, archaikus magyar nyelvet, a Tinódi Lantos Sebestyéntől is jól ismert vala kifejezéseket. A versekben leírt drámai helyzetekhez igazította a tételek zenei hangulatát. Gyermekrablás, tolvajlás, gyilkosság, tengerbe veszett gyermek megmenekítése, a strófák, a tételek súlyos mondanivalókat hordoznak, de a végén valahogy mindig megtörténik a feloldódás. Szent Miklós feltámasztja a holtakat, hazajuttatja az elrablottakat, megajándékozza a rászorulókat és igazságot tesz, amelyek révén még a hitetlenek is megtérnek. Ez a Szent Miklós több és más, mint a gyermekeknek ajándékot osztogató jóságos Mikulás és talán közelebb is áll a 3-4. századi myrai püspök alakjához.

Az Oratórikus képek hét tételben alcímet viselő Horváth Barnabás-mű is más, mint a világhírű „kismartoni mester" darabja. Ragaszkodott a szélesebb hangszerarzenált felvonultató szimfonikus zenekar hangszerelési lehetőségeihez, megtartva a misében megszólaló kórust és szólistákat. Harmóniái, hangzásvilága, formabontó jellegével ellentétben azonban olyan 21. századi zene lett, ami mégis megőrzött valamit a bécsi klasszikusok világából.

A Berzsenyi Dániel Vegyeskarnak és karnagyának az Artisjus-díjas Vinczeffy Adriennek komponált mű első – akkor még zongorakísérettel ellátott – változatának egyes tételeit 2014 decemberében hallhatta a zeneszerető közönség. Februárra elkészült a végleges zenekari hangszerelés is, és itt kezdődtek a szombathelyi csudatettek. A helyi szimfonikusok önzetlenül vállalkoztak a mű bemutatására. A betanulás a darab nehézségi foka ellenére meglepően gördülékenyen haladt. A zeneszerző nemcsak a próbákat követhette végig, de manapság eléggé ritkaságszámba menően, ha kellett, igazíthatott a saját hangszerelési megoldásain is. Az egyetem vegyeskara is megszaporodott, egykori diákok tértek vissza a kórusba, erősíteni a szólamokat, tökéletesebbé tenni az oratórikus hangzást. Az est szólistái D. Szécsi Edit – szoprán, Magyar Szilvia – alt, Altsach Gergely – tenor, Laborfalvi Soós Béla – basszus, – köztük több egykori tanítvány is – ugyanolyen örömmel és szeretettel kapcsolódtak be az ősbemutató próbáiba, mint a többi zenész és kórustag.

A kimerítő és izgatott próbaórák nem voltak hiába, az örömzenélés átjött az előadáson. A lelkesedés ráragadt a közönségre, percekig tartó tapssal köszöntötték a nem mindennapi produkciót.

A csudatett Szombathelyen sikert aratott, de nagyon sokan szeretnék, hogy e mű ne egyszeri élmény maradjon csak a jelenlévők számára, hanem rögzített változatban mindenki megismerhesse, s elérhető és újrahallható legyen.

Természetesen az alkotók, és az előadók vágyaiban az is megfogalmazódott, hogy e kortárs művet, illetve az ikerprodukciót az ország más zeneértő közönsége is megismerhesse. A harminctagú zenekar és az ugyanilyen létszámú kórus utaztatása azonban meghalad minden rendelkezésre álló anyagi lehetőséget, ezért jó lenne, ha előbukkannának a mai csudatettre vállalkozó szponzorok, akik e logisztikai feladatban segédkeznének, egyben öregbítenék messzi vidékeken a város és az egyetem kórusának hírnevét. Mily csodálatosan hangzana, ha a művek nemcsak a magyar fővárosban találnának meghallgatásra, hanem Esterházán (Fertődön), vagy Kismartonban is. Így lenne teljes a mennyei és földi harmónia egykor, és reményünk szerint ma.

CSAK

10. ORSZÁGOS BÁNYÁSZ-KOHÁSZ-ERDÉSZ TALÁLKOZÓ

Idén május 29-én és 30-án Eger adott otthont a jubileumi 10. Országos Bányász–Kohász–Erdész Találkozónak. A XVIII. században alapított Selmecbányai Akadémián oktatott szakmák mai képviselői, bányászok, kohászok és erdészek a hagyományok őrzése, éltetése és a nemzeti összetartozásuk hangsúlyozása céljából találkoztak. Az esemény helyszínéül az egri Kemény Ferenc Sportcsarnok szolgált. Az első estét nevezték ki az ismerkedési estnek, ellenben többünk nagy örömére rengeteg régebbi barátunkkal találkozhatunk. De sok új barátság is kötődött, amik mellett rengeteg jó tanáccsal és sörrel láttak el minket az idősebb, tapasztalt Firmák. A nyitó ünnepség után hamar előkerült alias Petrencésrúd cimboránk harmonikája és vele egyszerre hőn szeretett nótáink is felcsendültek. Barátunk csak néhány pohár sör erejéig tudott pihenni, olyan jó hangulatot varázsolt az estére. Másnap érdekes szakmai programokon vehettünk részt az EGERERDŐ szervezésében. Délután került sor a hétvége csúcspontjára, a városi díszfelvonulásra, ami a legszebb valeta mentekhez volt hasonlítható. Az estét bál zárta, ahol rengeteg csinos bányászlánykának udvarolhattunk kisebb-nagyobb sikerekkel. Remélem a legközelebbi találkozón is lesz alkalmunk részt venni, de akkor már végzett erdőmérnökökként.

Ács Norbert a. Totálkár
III. éves erdőmérnök-hallgató
NYME EMK

DR. LUGOSI ARMANDRA EMLÉKEZTÜNK HALÁLÁNAK 25. ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL

Dr. Lugosi Armand (1924–1990)

A Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és Művészeti Kar a Faipari Gépészeti Intézet szervezésében 2015. május 28-án emlékülést tartott egykori oktatója emlékére.

A megemlékezést dr. Alpár Tibor dékán nyitotta meg. Megnyitójában méltatta Lugosi Armand karunkért tett erőfeszítéseit és ismertette egyik legkiemelkedőbb szakírónk életútját.

Lugosi Armand az erdélyi Dicsőszentmártonban 1924. november 1-én Lupu Armand néven született. Elemi iskoláit és a gimnázium első öt osztályát Bukarestben végezte. Észak-Erdély Magyarországhoz való visszacsatolásakor – 1940-ben – költöztek Budapestre, így középiskoláját már Budapesten, a Werbőczy István (ma Petőfi) Gimnáziumban fejezte be. Egyetemi tanulmányait a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Gépészmérnöki Osztályán folytatta, ahol 1951-ban kapott gépészmérnöki oklevelet.

Lugosi Armand már az egyetemi évei alatt is dolgozott, és diplomája megszerzését követően gépészként, majd főgépészként dolgozott. 1951-ben nevezték ki a Faipari Gépjavító Vállalat főmérnökévé, ahol kidolgozta a faipari gépek tervszerű megelőző karbantartási (a későbbiekben ismertebb nevén TMK) rendszerét. Később dolgozott a Parafa-feldolgozó Vállalatnál, a Tűzoltószer- és Létragyárban is.

Oktatói tevékenységét 1952-ben kezdte, amikor az Állami Műszaki Főiskolán önálló tárgyként oktatta a Faipari géptant. Első jegyzete, a „Faipari gyalugépek működése, kezelése és karbantartása" 1954-ben jelent meg, amelyet 1956-ban a „Tervszerű megelőző karbantartás a faiparban" követett.

1959-ben a Faipari Kutató Intézetbe nevezték ki tudományos osztályvezetőnek, ahol megszervezte a Gépesítési és Automatizálási Osztályt és a faipari gépészeti kutatásokat.

1962 augusztusától áthelyezték oktatónak Sopronba, az Erdőmérnöki Főiskolára, ahol 1962-ben „summa cum laude" minősítéssel védte meg a „Fűrészáruterek gépesítésének egyes kérdései" c. műszaki doktori értekezését, immár az újonnan létrejött Erdészeti és Faipari Egyetemen.

Az Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Karán mint főállású egyetemi docens adta elő a Faipari géptan, a Gépelemek I., II., az Erőgépek és a Biztonságtechnika c. tárgyakat.

1967 és 1973 között adta ki a Műszaki Könyvkiadó önálló könyvsorozatát, amely a Faipari géptan teljes egyetemi anyagát tartalmazta.

1966 és 1969 között a Faipari Mérnöki Kar dékánhelyetteseként a kar tudományos munkáját irányította.

1969-ben visszaköltözött Budapestre és az Erdőgazdasági és Faipari Tervező Iroda, az „Erdőterv" igazgatóhelyettes főmérnöke lett, majd rövidesen – miniszteri rendelkezés alapján – a Budapesti Falemezműveknél irányította a vállalat rekonstrukciós beruházásainak befejező szakaszát.

1976-ban szerkesztette a Faipari kézikönyvet, amelynek számos fejezetét maga írta.

1982 és 1987 között a faipari szakközépiskolák számára írta meg a „Géptan és szerszámismeret I-II, III. és IV." tankönyveket, melyeket több ízben is kiadtak.

1984-ben nyugdíjba vonult, de szaktanácsadóként tovább dolgozott, publikált.

Dr. Lugosi Armand 1990. május 28-án, életének 66. évében váratlanul hunyt el. Halálával a faipar egyik legjobb és legismertebb szakemberét és szakíróját veszítette el, akinek munkássága egyértelműen meghatározta a faipari mérnöknemzedék létrejöttét, és hozzájárult a faipar aranykorának megteremtéséhez.

A megemlékezésen Lugosi Zsuzsanna szívhez szólóan beszélt édesapjáról, a családapáról, a tudósról, a művelt polgárról. Visszaemlékezésében meghatottan szólt szoros lelki kapcsolatukról és édesapja szorgos mindennapjairól.

Dr. Gyurácz Sándor címzetes egyetemi docens Lugosi Armandot, mint szakírót mutatta be, kiemelve, hogy ez a nagyon termékeny szakírói munkásság mai napig a faipari gépészeti oktatás alapját képezi. Lugosi Armand 29 könyvet, könyvrészletet, 99 szakcikket és 11 zárójelentést készített pályafutása alatt.

Dr. Boronkai László professzor emeritus egykori kollégájára, a kiemelkedő képességű oktatóra emlékezett. Lugosi Armand előadásai magával ragadták akkori hallgatóságát, diákjai örömmel látogatták lebilincselő előadásait. Mindig maximálisan igyekezett az ismeretek teljes körű átadására, munkáját végtelen szerénységgel, alázattal végezte. Évről évre újabb jegyzetet jelentetett meg, megteremtve a Faipari géptan három féléves tananyagát, a Gépelemek tananyagot és a mai oktatásból nagyon hiányzó Erőgépek tantárgy egészét.

Dr. Németh József ny. egyetemi tanár Lugosi Armandra, egykori mérnökkollégájára emlékezett. Kiemelte, hogy munkáját roppant precízen, de mindig nagyon szerényen végezte, kivívva ezzel összes kollégájának elismerését, beleértve a termelőmunkásokat és a vállalatvezetést is.

Dr. Csanády Etele professzor a faipari gépészeti oktatás elmúlt évtizedeit tekintette át. Megállapította, hogy Lugosi Armand munkássága olyan időtálló, hogy mai napig ugyanabban a rendszerben történik a műszaki tantárgyak oktatása. Sajnálatát fejezte ki, hogy több Lugosi Armand által is oktatott tantárgy ma teljesen vagy részben hiányzik oktatásunkból.

A megemlékezés végén Lugosi Armand több kortársa méltatta egykori szerény, kiemelkedő képességű kollégánkat.

A Faipari Gépészeti Intézet munkatársai, hogy méltó emléket állítsanak volt kollégájuknak, intézeti könyvtárukat Lugosi Armand Szakkönyvtárra keresztelték. Dr. Magoss Endre intézetigazgató beszédében kiemelte, hogy munkáját példás szerénységgel, önzetlen alázattal végző Lugosi Armand példaképként szolgálhat a mai egyetemi oktatók számára.

Dr. Magoss Endre
intézetigazgató, egyetemi docens
NYME SKK

IN MEMORIAM LÁMFALUSSY SÁNDOR (1929–2015)

Ismét elment közülünk egy nagy, magyar származású közgazdász. Az egyik legnagyobb.

Lámfalussy Sándor 1929-ben született Kapuváron, majd 20 éves korában, 1949-ben hagyta el Magyarországot. 1949 és 1953 között Belgiumban a Leuveni Katolikus Egyetemen végezte közgazdasági tanulmányait és szerzett 1953-ban közgazdasági diplomát. Alapító tagja volt a leuveni Mindszenty Diákotthonnak. Az egyetem elvégzése után két évig posztgraduális képzésben vett részt az Oxfordi Nuffield Főiskolán, ahol 1957-ben megszerezte a gazdasági tudományok doktora fokozatot (PhD). Közben 1955-től banki tanácsadóként és a Gazdasági és Pénzügyi Osztály vezetőjeként dolgozott a Banque Bruxellesnél, ahol később – 1965-től – betöltötte a vezérigazgatói, majd az igazgatótanácsi elnöki tisztséget is.

1976-tól a bázeli székhelyű Nemzetközi Fizetések Bankjánál (BIS) dolgozott gazdasági tanácsadóként, 1981-től vezérigazgató-helyettesként, 1985-től 1993-ig vezérigazgatóként.

E tevékenységével párhuzamosan a „Delors-bizottság" tagjaként részt vett 1988 és 1989 között az Európai Monetáris Unió megvalósítási tervének kidolgozásában. 1994 január elejétől 1997 június végéig a frankfurti székhelyű Európai Monetáris Intézet (EMI) elnöki tisztét töltötte be. Ez az intézmény tekinthető az Európai Központi Bank jogelődjének. Az EMI elnökeként Ő felelt az euró bevezetésének előkészítéséért, ezért nevezik azóta is szerte a világban az „euró atyjának". Lámfalussy professzor pragmatikus megközelítést szorgalmazott azoknak a konvergencia kritériumoknak az értelmezésében, amelyek alapján az egyes országok részt vehetnek az egységes fizetőeszközt használó rendszerben.

2000 és 2001 között az Európai Értékpapírpiacokat Szabályozó Bölcsek Tanácsának elnökeként tevékenykedett. Az elsők között volt, aki bizalmatlanná vált a piacokkal szemben és spekulatív buborékok kialakulására figyelmeztetett, erősen ajánlva a pénzügyi rendszerek erőteljesebb, hatékonyabb szabályozását.

Rendkívül széleskörű szakmai ismereteit mindig igyekezett átadni a felnövekvő nemzedékeknek is.

1961 és 1962 között az Egyesült Államokbeli Yale Egyetemen, majd 1965 és 1995 között alma materében, a Leuveni Katolikus Egyetemen oktatott. 1997-től az Egyetem Európai Tanulmányok Intézetét vezette. Szakirodalmi munkássága is kiterjedt volt. Egyik legjelentősebb, nemzetközi szinten ismert műve a „Pénzügyi krízis a feljövőben levő piacokon – tanulmány a pénzügyi globalizációról" című könyv.

Nem szakadt el azonban anyaországának oktatási és kutatási életétől sem. 1995-ben a Közgazdasági és Államigazgatási Egyetem díszdoktora lett, majd 2003–ban a Nyugat-magyarországi Egyetemen is díszdoktori (Doctor Honoris Causa) címet kapott. A Nyugat-magyarországi Egyetem Közgazdaságtudományi Karán a PhD képzésben szerepet vállaló oktatóknak és hallgatóknak tartott elsősorban előadásokat. Hallgatói speciális kurzusok keretében ismerhették meg – többek között – az Európai Unió döntéshozatali folyamatát, a Bölcsek Tanácsának működését.

1998-ban a Magyar Tudományos Akadémia külső tagja lett, 1999-től pedig Orbán Viktor miniszterelnök gazdasági tanácsadó testületének elnöke volt. 2001-ben a Corvin-lánc kitüntetettje lett.

2008-ban megkapta az MTA Wahrmann Mór-emlékérmét, ugyanabban az évben a Sólyom László köztársasági elnök által életre hívott – a magyarországi oktatás lehetséges fejlesztésének és a korrupció problémájának elemzésére létrejött – Bölcsek Tanácsának tagja lett. 2013-ban megkapta a Magyar Szent István Rendet, a legmagasabb szintű magyar állami kitüntetést.

Tiszteletére a Magyar Nemzeti Bank 2013-ban megalapította a Lámfalussy-díjat, amit a magyar és nemzetközi monetáris politika, a közgazdaságtudomány és szakmai közösség fejlődésére hosszú távon hatással lévő közgazdasági szakembereknek ítélnek oda.

Munkásságát nem csak hazánkban, hanem szerte a világban elismerés övezte. Érdemeinek elismerésére Lámfalussy Sándor a belga királytól 1993-ban bárói címet kapott, 1999-ben a francia Becsületrend parancsnoki fokozatát vehette át. Doctor Honoris Causa címet kapott a Lyoni és a Párizsi Egyetemen is.

Lámfalussy Professzor Úr halála hatalmas veszteség a hazai és a nemzetközi szakmai és tudományos élet számára. Munkássága, életútja példaértékű minden jelenlegi és leendő közgazdász számára. A Nyugat-magyarországi Egyetem Közgazdaságtudományi Kara mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy díszdoktorának, Lámfalussy Professzor Úrnak az emléke ne halványodjon el és tevékenysége, szakmai életútja, generációkon keresztül példaként maradjon fenn.

Dr. Pataki László
NYME KTK

DR. HŐGYE MIHÁLY EMLÉKEZETE (1949–2015)

Február végén 65 éves korában elhunyt nagyrabecsült kedves kollegánk, Dr. Hőgye Mihály PhD, a Nyugat-magyarországi Egyetem Közgazdaságtudományi Karának címzetes egyetemi tanára, a Budapesti Corvinus Egyetem tanszékvezető egyetemi docense.

Dr. Hőgye Mihály 1974-ben diplomázott a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen. Az oktatói munka mellett 1977–1989 között az egyetemi kollégiumok igazgatója. 1977-ben egyetemi doktori címet, 2005-ben pedig PhD fokozatot szerez. 2007-től a Corvinus Egyetemen a Közszolgálati Tanszék vezetője.

Sopronba a Közgazdaságtudományi Kar alapító dékánja, Dr. Gidai Erzsébet meghívására érkezik. A Közgazdaságtudományi Karon a Nonprofit szakirány, később a Közszolgálati alap- és a közgazdálkodás és közpolitika mesterképzés vezető tanára, irányítója volt az utolsó időkig, valamint a Széchenyi István Doktori Iskola külső tagja.

Dr. Hőgye Mihály több tanulmánykötet társszerzője, fordítója, valamint szerkesztője. Külföldi egyetemi kapcsolatai kiterjedtek; főként az angolszász országokban tartózkodott ösztöndíjasként hosszabb ideig. Karunkon is örömmel ellátta a nyári tanulmányutak szakmai felügyeletét, hallgatóinknak külhoni egyetemekre szívesen szervezett tanulmányutakat. Dr. Hőgye Mihály felkészült, igényes, alapos tudású oktató, munkatársai és diákok által egyaránt kedvelt ember volt. Csendes, kiegyensúlyozott, családcentrikus értelmiségi, a szakmán túl is széles olvasottsággal, humán műveltséggel. Fájdalom, nyugállománya kezdetén ledöntötte a súlyos betegség.

Nagyrabecsült, szeretett kollégánktól 2015. március 11-én vettünk végső búcsút a solymári temetőben. Utolsó útjára sokan elkísértük. Búcsúztatta kiváló tanárát a Corvinus Egyetem és Nyugat-magyarországi Egyetem Közgazdaságtudományi Kara, valamint Nagyváradról a Partiumi Keresztény Egyetemről érkezett küldöttség.

Emléke élő a szívünkben!

Dr. Borbély József
Közgazdasági és Módszertani Intézet

PERLAKI FERENC IN MEMORIAM FAHOLZ A. NYOMDÁSZ

Csendesen, szerényen ment el közülünk, úgy, ahogy több mint 93 földi évét töltötte. Azoknak az egyetemi polgároknak, akik nem ismerték Őt személyesen, "csak" egy gyászhír volt, amelyből annyit tudtunk meg:

„Az Eisenstadti/Kismartoni herceg Esterházy Uradalom Erdőigazgatójaként 40 nehéz, de szép évig szolgált hűséggel és tisztelettel.

1956 előtt a Soproni Erdészeti Főiskola Út-vasút Tanszékének előadó tanára, a Selmeci Hagyományok neves ápolója volt."

Engedtessék meg egy személyes hangulatú visszaemlékezés, amely tovább élteti Firmánk emlékét, példát és utat mutatva a selmeci örökség mai követőinek.

Ismeretségünk kezdetén egy alkalommal ültünk a múzeum irodájában, beszélgettünk, amikor kopogtattak az ajtón. Váratlanul Grátzer Miklós nyitott be Kanadából. Udvariasan be akartam mutatni a két Urat egymásnak, amikor is Miklós felkiáltott, és megölelte Feri bácsit, aki szintén meglepődött. Majd Miklósból dőlni kezdett a szó: „Mekkora öröm számára 50 év után újra látni azt, akinek a selmeci hagyományokról szóló előadását szájtátva hallgatták, milyen sokat jelentett, amikor az ausztriai menekülttáborban ismét hallhatták bátorító szavait. Arra akart rávenni minket, hogy maradjunk Magyarország közelében, szavaira ma is emlékszem: Fiúk, az országhatár mellett általatok nevelt tölgyek áthullajtva magjaikat a magyar erdők javát is szolgálják." Perlaki Ferenc ebben a szellemiségben dolgozott 40 évig az Esterházyak szolgálatában. Addig is azonban számos tevékenységével írta be magát a történelembe.

Firinc – amely néven mindenki ismerte a soproni bencés gimnázium után – erdőmérnöki tanulmányait 1945-ben fejezte be. Pécsi és ravazdi erdészeti szolgálata után 1950-ben hívták vissza Sopronba a Tanulmányi Erdőgazdasághoz. Két évvel később adjunktusi kinevezéssel kezdte meg munkáját az Erdőmérnöki Főiskolán, az erdészeti gépesítés tantárgy oktatásával.

Időközben, 1951 májusában a selmeci hagyományok ápolásának vétségére hivatkozva 44 erdőmérnök hallgatót, majd számos oktatót zártak ki a Karról. Az erdőmérnöki oktatás ésszerűtlen szakosítása és a tradíciók eltörlése ellen az akkori oktatók egységesen és eredményesen kiálltak, így hamarosan ismét szóba kerülhettek a selmeci hagyományok. Az Erdőmérnöki Karon Perlaki Ferenc vállalta a diákhagyományok felélesztésének akkor még kockázatos munkáját.

Az akkor negyedéves erdészhallgatók kezdeményezésére 1954 novemberében – mintegy három évvel a kizárások után – Perlaki Ferenc hallgatókkal zsúfolt teremben tartott nagysikerű előadást a selmeci hagyományokról, melyet pár héten belül meg kellett ismételnie. (Az előadás szövege a www.ktk.nyme.hu/hagyomanyok oldalon elérhető, füzet formájában előzetes rendelésre kapható az Erdészeti Múzeumban.)

Jelentős áttörést jelentett, hogy egy kari nyilvános pártrendezvényen is felszólalt a selmeci diákszokások mellett. Az akkori diákújság „patronáló bizottsági tagjaként" ő is hozzájárult a „Soproni Egyetem" tartalmának gazdagításához, számos selmeci cikk megjelenéséhez.

Így történhetett meg, hogy Fehér Dániel temetése 1955. február 17-én Perlaki Ferenc szervezésében a diákság aktív részvételével a selmeci diákhagyományok szerint valósult meg. A város lakossága is meggyőződhetett arról, hogy a főiskola tanárai és hallgatói milyen megbecsülést adnak elhunyt, neves professzoruknak, és mennyire őrzik diákszokásaik értékeit.

Az 1955 májusában végzett erdőmérnök hallgatók már főbb elemeiben a selmeci szokások szerinti valétálással fejezték be tanulmányaikat. Előadása, személyes tanácsai a Kanadában végzett erdőmérnök-hallgatók életének selmeci hagyományok szerinti megszervezését is segítették. 1956-ban a katonai tanács egyik vezetőjeként, majd tagjaként tevékenykedett.

1956. november 4-én családostul Ausztriába távozott, majd csatlakozott az ideiglenesen Ferienhortban menedéket kapott tanárokhoz és hallgatókhoz, ezt követően hamarosan megkezdte munkáját az Esterházy Uradalomban.

1996-ban az uradalom átfogó irányítását végző igazgató tanács tagjaként 76 éves korában ment nyugdíjba.

Dr. Varga Tamás
Erdészeti Múzeum

ELHUNYT DR. WINKLER GÁBOR (1941-2015)

Fájdalommal adunk hírt Dr. Winkler Gábor, Ybl-díjas építészmérnök elhunytáról, aki néhány nappal 74. születésnapja után távozott el. A professzor 20 éven át vezette egyetemünk Építéstani Intézetét.

Egyedülálló szakmai munkásságát szerencsére életében is sokan és sok helyütt méltatták, elismerték. A számos elismerés közül számára az 1981-ben elnyert Ybl Miklós-díj volt talán a legbecsesebb, hiszen édesapja, Winkler Oszkár után őt is méltán tüntették ki vele. Még életében örülhetett az MTA Elnöksége által odaítélt Akadémiai Díjnak.

Gyakorló építész-tervező volt: több mint 300 épületet tervezett, 1991-től Pápa város főépítésze, később építészeti tanácsadója volt. Első volt hazánkban, aki a történeti szemléletű városrendezés elveit és módszereit kialakította, ismertté és alkalmazottá tette. MTA doktori értekezését is ebben a témában védte meg 2004-ben, tudatosan a települések identitásának, lelkének megőrzésére törekedett. Az épített örökség számára nem múzeumi kincs volt, hanem az emberi élettér szükséges és életminőséget formáló része, alapja. A településeket olyan folyamatosan változó, tér- és időbeli mozaikoknak tekintette, amelyekben a múlt, a jelen és a jövő a város lelkét adó egységet alkot, így hatva a benne élőkre, egyéni és közösségi szinten egyaránt. Ez mutatkozik meg műemléki belvárosok megújításához készült terveiben, felméréseiben, örökségvédelmi hatástanulmányaiban. Nemcsak hazai, hanem nemzetközi körökben is tett a műemlékek aktív és értő védelme érdekében: éveken át tanácstag volt az Europa Nostra nemzetközi műemlékvédelmi szervezetben, az ICOMOS Magyar Nemzeti Bizottságának elnöke és a világszervezet tiszteletbeli tagja. Tevőleges része volt a történeti városok nemzetközi kartájának, az ún. Washingtoni Kartának az összeállításában. A történeti városok megismerése és védelme a központi témája publikációs tevékenységének is: számos tanulmányt írt Sopron, Győr, Pápa épített örökségéről.

Generációkat tanított, nevelt az építészet, városépítészet értékeinek felismerésére és megbecsülésére. Győri és budapesti oktatói tevékenysége mellett, 1995-ben lett az akkori Erdészeti és Faipari Egyetem Építéstani Tanszékének vezetője. Csak intézetünkben erdőmérnökök, faipari mérnökök, környezetmérnökök, építőművészek sokasága ismerte meg óráin az építészeti és településtervezés alapjait. Előadásait áthatotta az épített értékek és a közöttük élő emberek szeretete. Széleskörű tudását érthetően és élvezhető módon tudta átadni, életre keltette az ábrákat, a szárazabb tananyaghoz mindig keresett valami olyan kapcsot, amellyel közelebb hozta a témát a hallgatósághoz. Gyakran vitte növendékeit „terepre", hogy városi sétákon saját szemükkel láthassák a „tananyagot". Tanítványaihoz és fiatalabb kollégáihoz apai szeretettel viszonyult. Felelős tervezésre és gondolkodásra tanított, mint ahogy ezt képviselte aktív tervezői munkásságában is. Szaktudását emberség hatotta át, legfiatalabb munkatársaival is baráti, tegező viszonyban állt.

Hiányozni fogsz, Gábor!

Építéstani Intézet

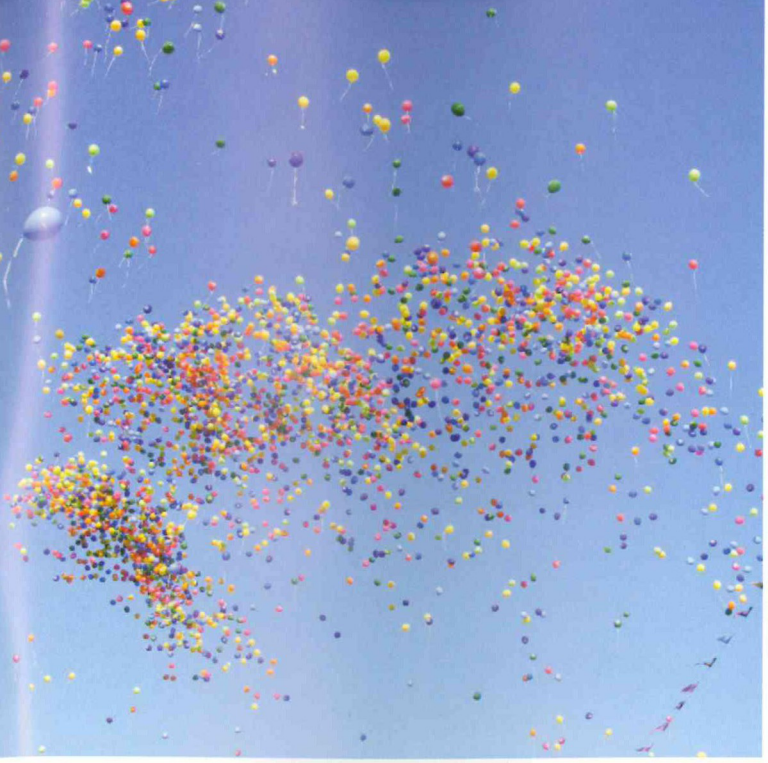

NYME STAND

VOLT FESZTIVÁL